

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

~~2405~~
~~95~~

С.1920/1301

Գ. ԼԵՂԱՑՅԵՎ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

ՄԱՐՏԻԿԻ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ
ՊԱՏՐԱՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

— · — · — · — · —

ՅԵՐԵՎԱՆ
1928

1980 MAR 23 101

Ca 1881

$$\begin{array}{r} \underline{355.5} \\ - 38 \end{array}$$

Վ. ԼԵՂՆՏՅԱՆ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОКОВЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

ՄԱՐՏԻԿԻ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ՊԱՏՐԱՍՈՒԹՅՈՒՆԸ

50-05202

ՀԱՅԿ. ՀՐԱԶԻԳ ԴԻՎԻԶԻԱՅԻ ՔԱՂԲԱԺՆԻ ԽՄԲ.—ՀՐԱՏ. ՄԱՍ

19283

ԵՐԵՎԱՆ

102 MAY 2013

42-199

CCG

В. ЛЕОНТЬЕВ Однечная подготовка бойца

60220-67

Григорій, № 1070 р.

Spring 2000.

Պատովեր № 419.

Հայպոլիգրաֆի Հ-րդ տպարան - Յերեվան

1. ՎԱՐԺՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Զորքերի վարժությունը բաղկացած է յուրաքանչյուր առանձին մարտիկի մարտական գործունելյան պատրաստությունից և ամբողջ ջոկի, դասակի, վաշտի, գումարտակի և այլ միավորությունների պատրաստությունից։ Մարտիկի պատրաստությունը բաժանվում է անհատական և ջոկի ու դասակի կազմի մեջ գործելու վարժություններին։

Զոկի կազմի մեջ գործելու համար պատրաստության ժամանակը յուրաքանչյուր առանձին մարտիկ սովորում և կապել իր գործողությունները հարեանի և ամբողջ զոկի գործողությունների հետ։ Դասակի կազմով վարժության ժամանակը յուրաքանչյուր մարտիկի գործողությունները կապվում են գնդացրերի աշխատանքի հետ։

Զորամասերի պատրաստություն ասելով, հասկացվում է վարժության այն շրջանը, յերբ սովորում են վոչ միայն մարտիկները, այլև հրամատարները, այսինքն՝ կատարվում է զորամասների մարտական կոփումն իրենց հրամատարների գլխավորությամբ:

Անհատական վարժությունն այնպիսի գիտելիքների ու վարարկների (պրիյորների) ուսումնասիրություն է, վոր պահանջվում են մարտիկների համար, յերբ կերջիններս զործում են անհատապես, ինքնուրույն կերպով:

Անհատական վարժության ժամանակ կարմիր

բանակայիններին տրվում ե նախնական պատրաս-
տություն, վորն անցնելուց հետո կարելի լինի հա-
ջողությամբ կարգի բերել մարտիկի ուսուցումը ջո-
կի ու դասակի կազմով։ Բայց այդ չի նշանակում,
վոր ջոկի կազմով պատրաստությունն սկսվում ե
միայն այն ժամանակ, յերբ արդեն մշակված կլինին
անհատական վարժության ըոլոր հարցերը։ Անհատա-
կան վարժության մի քանի բաժիններ, ինչպես որի-
նակ՝ «կողմնորոշումը կողմացույցով», «ձանոթացու-
մը հեռախոսին» և այլն կանցնեն և այն ժամանակ,
յերբ արդեն սկսել են ջոկի կազմով պատրաստու-
թյունը։

Անհատական մարտավարական պատրաստու-
թյան ժամանակ յուրաքանչյուր մարտիկ պետք է

1. Սովորի հասկանալ տեղանքը սազմական գոր-
ծի տեսակետից և կարողանա տեղանքին տալ մար-
տական գնահատական։

2. Սովորի ոգտագործել տեղանքը, վորպես ծած-
կաբան հակառակորդի աչքից ու գնդակից՝ թե տեղում
դասավորված և թե շարժման միջոցին։

3. Կարողանա ոգտագործել տեղանքը կրակ
մղելու համար՝ թե պաշտպանության և թե հարձակ-
ման ժամանակ։

4. Սովորի տեղաքն ու հակառակորդին դիտելու
վարարկներին (պրիյնիներին)։

5. Ուսումնասիրի կողմնորոշման վարարկները
տեղանքում (այսինքն կարողանա ճանաչել յերկրի
կողմերի ուղղությամբ իրենց զորքերի, հակառակոր-
դի, հարեւնների դասավորությունը)։

6. Ուսումնասիրի կապի ամենապարզ վարարկ-
ները։

7. Ուսումնասիրի դիտակալի պարտականու-

թյունները հետախուզության և յերթական պահպան-
ման մեջ։

8. Սովորի կրել ժամապահի ու նրա ողնականի,
գաղոնքի կազմի ու պարեկի պարտականություններն
անհարժ պահպանությունում։

9. Ծանոթանա գիշերով կատարած աշխատանք-
ների առանձնահատկություններին։

Այս գրքում կխոսվի հենց այն մասին, թե ինչ-
պես և կատարվում մարտիկի մարտավարական անհա-
տական պատրաստությունը։

Անհատական վարժության ժամանակ հարակո-
րություն կա մշակելու յուրաքանչյուր մարտիկին
առանձին, իմանալու նրա լավ ու վատ հատկություն-
ները և վերացնելու թերությունները։ Անհատական
վարժությունը հանդիսանում է կարմիր բանակայինի,
ամբողջ պատրաստության հիմնքը։ Վորքան ամուր և
լավ և զրված այդ հիմքը՝ այնքան ավելի ամուր և
կայուն կկառուցվի ամբողջ շենքը։ Անհատական վար-
ժության ժամանակ ստացած բոլոր գիտելիքներով ու
վարարկներով կարմիր բանակայինը կվարժվի հետա-
գա ըոլոր պարապմունքների համար՝ ջոկի, դասակի և
այլ միավորություններում գործելու նպատակով։

Պարապմունքները տարվում են ջոկի հրամա-
տարի ձեռքով։ Ուսուցման մի քանի հարցեր միայն,
վոր պահպանում են հատուկ գիտելիքներ, հմտություն
ու փորձառություն, տարվում են դասակի կամ վաշ-
տի հրամատարի կողմից։ Բայց այս գեղքում ևս ջոկի
հրամատարը պետք է հոգ տանի գիտելիքները խորա-
ցնելու մասին, բացատրելով այն, ինչ թույլ են յու-
րացրել կամ վատ են հասկացել։

Ամբողջ վարժությունն անցնում է զլիսպորա-
պես զաշտում, այնպիսի պարագայում, վորն այսպիս

թե այնպես հիշեցնում ե մարտական պարագան:

Յուրաքանչյուր պարապմունք պետք ե տանել այնպես, վոր մարտիկն, ըստ հնարավորին, . ինքը հասնի ամեն ինչի: Այն ժամանակ ուսումնասիրվող հարցն ավելի խորը կնոտի նրա գլխում և ձեռք կրեր-վի գիտակցականություն: Դրա համար հարկավոր ե.— նախ՝ հմուտությամբ դնել այնպիսի հարցեր, վորոնք դրդեն կարմիր բանակայինին ընդունելու այս կամ այն վորոշումը կամ գործողությունը. յերկրորդ՝ որինակներ բերել առորյա կյանքից և յերրորդ՝ մի քանի պարապմունքներ տանել փոքրիկ խնդիրների ձեռվ:

Չոկի հրամատարը թե՛ւ միանգամից ցույց ե տալիս կամ բացատրում ե ամբողջ ջոկին, բայց ուսուցումը տանում ե յուրաքանչյուր կարմիր բանակայինի հետ առանձին, ստուգելով կատարումը: Հրացանաձիգներից մեկի սխալները պարզելուն պետք ե մասնակից գարձեն մյուս կարմիր բանակայինները: Այդ վոչ միայն աշխուժացնում ե պարապմունքները, այլև ստիպում ե բոլոր սովորողներին ավելի ուշադրությամբ վերաբերվելու դեպի ուսումնասիրվող հարցը կամ վարարկը: Այլ բան ե, յերբ խնդիրը ցույց ե տալիս հրամատարը և միանգամայն այլ ե, յերբ այդ սխալն ուղղում ե նույնպիսի հրացանաձիգ:

Վորպեսպի հրացանաձիգը ավելի գիտակցարար վերաբերվի դեպի յուրաքանչյուր պարապմունքը, այսինքն՝ հուսկանա թե ինչ են նրան սովորեցնում և ինչ արդյունք են ուղղում ստանալ նրանից, յուրաքանչյուր պարապմունքի սկզբից պետք ե բացատրել նպատակը և թե ինչ ձեռվ պետք ե տարվի պարապմունքը:

Պարապմունքների ծրագիրն ու դասացուցակը

կազմում են վաշտի և դասակների հրամատարները: Զոկի հրամատարի պարտականությունը մնում է միայն լավ պատրաստվել յուրաքանչյուր պարապմունքի համար: Այդ պատրաստությունը բաղկացած ե նախ հարանքչական պարապմունքներից, վոր տանում և գասակի հրամատարը, և ապա՝ ինքնուրույն աշխատանքից:

Յուցումներ ստանալով դասակի հրամատարից, ջոկի հրամատարը, կարգում ե նրան ցույց տված ձեռնարկները (քաղվածքներ կանոնադրքից և այլ գրեթերից), և ծանոթանում ե այն աեղանքին, վորուեղ կայանալու յեն պարապմունքները: Դրանից հետո, նա պարապմունքների ժամանակ զեկավարելու համար կազմում ե անպայման ծրագիր-կոնսուլտ, մուտքավորպես հետեւյալ ձեռվ:

1. Պարապմունքների թեման, այսինքն՝ այն գործուակի, վորով պետք ե զբաղվեն:

Института
Науки и Искусства

2. Պարապմունքների նպատակը, այսինքն՝ ինքնուօքեդնի պետք ե ձգտեն այդ պարապմունքներում: Академии Науки и Искусства

3. Ուսուցման ծրագիրը, այսինքն՝ ինչ հարցեր Ը. Ս. Պ. Կ. են նշված մշակելու համար:

4. Պարապմունքների կազմակերպումը, այսինքն՝ յերբ և վորտեղ պետք ե կայանա պարապմունքը, ով և վորտեղ պետք ե պատկերացնի հակառակորդին, ինչպիսի ցուցաններ պետք ե վերցնել, վորքան սնափամփուշտ, ինչպիսի թիրախներ են հարկավոր. Ինչպիսի պայմանական նշաններ են սահմանվում հակառակորդը պատկերացնողին զեկավարելու համար, մարտավարական խնդիրը:

5. Ուսուցման պլանը, այսինքն՝ ցույց ե տըրգում քայլ առ քայլ պարապմունքը տանելու կարգը:

Ասածներս պարզելու համար բերենք հետեւյալ որինակը.

Ուսուցման թեման՝ դիտակալի ծառայությունը հետախուզությունում:

Ուսուցման նպատակը՝ սովորեցնել կարմիր բանակայիններին դիտակալների շարժման և տեղական առարկաները զննելու տեխնիկան:

Ուսուցման ծրագիրը. ընդհանուր հասկացողություն հետախուզության, նրա նպատակների ու խնդիրների մասին: Հասկացողություն հետախուզական դետքի՝ մի բնագիծից դետի մյուսը ծածկված շարժվելու, շարժաման ժամանակ դիտելու տեխնիկան, առանձին տան, թփուտների ու բարձունքների զննելու վարարկները: Դիտակալների կապը կորիզի հետ և իրար միջև:

Ուսուցման կազմակերպությունը. 1) պարապմունքի վայրը, որինակ՝ շրջանաձև ուղին համաձայն քարտեզի կամ սխեմայի (տես նկար № 1). Գերեզմանատնից ճանապարհով մինչև ճանապարհների խաչմերուկը ջրհորի հետ. այնուհետև՝ ճանապարհով դեպի կուսիկովցի գյուղը մինչև թփուտները. հետո՝ կածանով մինչև Բիկովո—Իվանովկա ճանապարհը և վերջապես՝ այդ ճանապարհով դեպի Բիկովո:

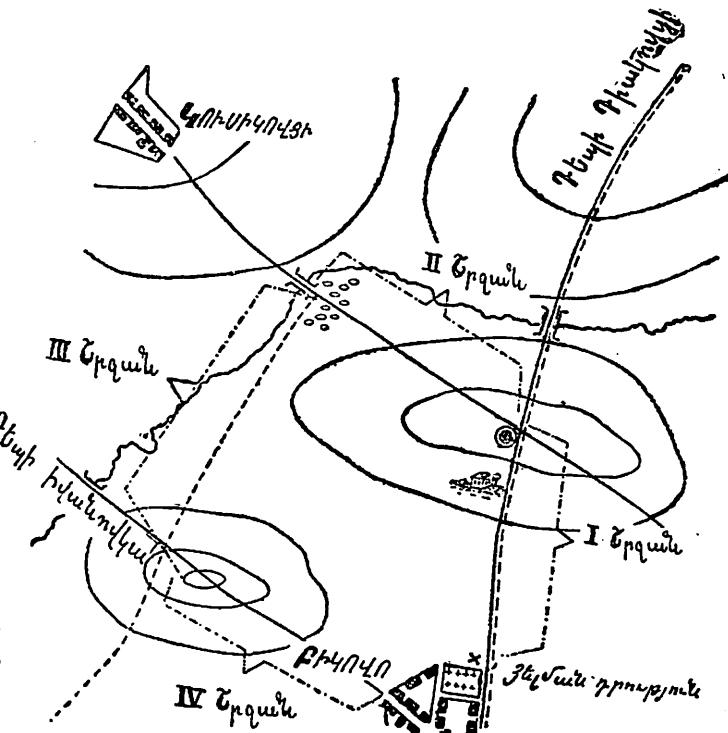
2) Այդ պարապմունքի համար հակառակորդ չլրպատկերացվում: Բոլոր կարմիր բանակայիններին տրվում ե մի-մի պահունակ վարժական փամփուշ:

3) Պարապմունքը բաժանվում է չորս շրջանի. առաջին՝ գերեզմանատնից մինչև ջրհորը. յերկրորդ՝ ջրհորից մինչև թփուտները. յերրորդ՝ թփուտներից մինչև բարձունքը. չորրորդ՝ բարձունքից մինչև Բիկովոյուղի հուսիսարևելյան ծայրամասը:

4) Խնդիրները. ա) պարապմունքի առաջին և յերկրորդ շրջաններում, այնպես ինչպես մոտավորապես այդ խնդիրները պետք ե տա ջոկի հրամատարը.

Հակառակորդի փոքրիկ զորամասերը հայտաբեր ված են կուսիկովցի և իվանովկա գյուղերում: Մեր վաշտը դասավորած ե Բիկովոյում, հետագայում խնդիրը ունենալով հարձակվել կուսիկովցու վրա:

Մեր ջոկին հրամայված և հետախուզել հակառակորդին գերեզմանատ. ճանապարհների խաչմերուկի մոտ յեղած ջրհոր-թփուտներ և ապա դեպի կուսիկովցի գյուղը տանող ճանապարհի ուղղությամբ: Դեպի իվանովկա տանող ճանապարհով ուղարկված և 3-րդ վաշտի հետախուզությունը:

ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔՆԵՐԻ ՄՐԱԳՐԻ ՄՈՏԱՎՈՐ ՎՈՐՈՇՈՒՄԸ ՔԱՐՏԵԶՈՎ

Դետքում նշանակում եմ ընկ. ընկ. Իվանովին. և Պետրովին. Ավագ և Իվանովը. Դետքը պետք եղարձվի դեպի ճանապարհի մոտ գտնվող ջրհորը և ապա՝ դեպի Կուսիկովցու ուղղությամբ մինչև թփուտները: Յես կորիզի հետ միասին կշարժվեմ նույն ուղղությամբ 200—250 մետր յետեից:

Պայմանական նշաններն են.—

«Կանգ առնել»—ձեռքով շարժումը դեպի ցած:

«Հառաջ» կամ «գեպի մի կողմ»—ձեռքով միքանի անգամ թափահարում շարժման ուղղությամբ (հառաջ, աջ կամ ձախ):

«Հակառակորդ»—ձեռքը բարձրացնել վեր:

«Հակառակորդ չկա»—ձեռքի թափահարում դեպի իրեն (կանչելու նշան):

«Հավաք»—գլխարկով թափահարում գլխի վրայով:

բ) պարապմունքի 3-րդ և 4-րդ շրջանների համար խնդիրներ (կազմվում են մոտավորապես նույն ձեռք, փոխվում են միայն կետերը և ուղղությունը, շնորհիվ նրան, վոր վարժությունը խիստ փոխվում է դեպի մյուս կողմը):

5) Ռւսուցման պլանը.

1. Յելման կետում (գերեզմանատանը) պետք եղբույց ունենալ հետախուզության նպատակների ու խնդիրների մասին: Հասկացողություն տալ ջոկի հետախուզական ծառայության մասին:

2. Ջոկի 2 կարմիր բանակային, վորպես դիտակալ, բացատրել, նրանց պարագան, խնդիրը և պայմանական նշանները: Սառւգել, թե վորքան են բոլոր կարմիր բանակայինները յուրացըել այդ:

3. Ոժանդակիչ հարցերով վորոշել դիտակալների մարտական պատրաստության միջոցները, առաջին

դիտակիտ և դեպի այդ դիտակետը դիտակալների առաջնապացման միջոցները, առանձին տնակը զննելու վարարկները:

4. Դիտակալների շարժումը: Հրամայել մյուսներին նկատել դիտակալների աշխատանքում յեղած թերությունները:

5. Զրհորին մատենալը: Դիտակալների գործողությունների վերլուծումն ամբողջ ջոկով: Ջոկել 2 ուրիշ կարմիր բանակային խնդիրը յերկրորդ շրջանում շարունակելու համար: Այդ շրջանն ավարտել վերլուծումը, յերբ հասանեն թփուտներին: Ուշադրություն դարձնել թփուտները զննելու վարարկների վրա:

Կոպիտ սխանների դեպքում կրկնել այդ շրջանը: Վերլուծումից հետո 25 բոպե հանդիսաւ:

6. Յերրորդ շրջանի համար ջոկել 2 նոր կարմիր բանակային: Անցնել բարձունքը զննելու տեխնիկան: Վերլուծումը բարձունքի մոտ:

7. Զորբորդ շրջանը՝ նույն կարգով: Նրանից հետո ընդհանուր վերլուծում Բիկովյի հյուսիս-արևմտյան ծայրամասում:

Կազմած կոնսալեկտին կցվում են սխեման:

Նման կոնսալեկտ կազմելուց յերբեք չի կարելի հրաժարվել, ինչպիսի պարապմունք ել, վոր լինի: Մեղանից շատերն այսպես են դատում, «պարապմունքն հեշտ ե, կանցկացնեմ առանց վորմեն բանի...»: Իսկ յերբ սկսում ենք տանել պարապմունքը, հաճախ փշացնում ենք գործը, և միայն այն պատճառով, վոր չկա պլան, շեղվում ենք նպատակից և վարժության ծրագրից:

Պլան—կոնսալեկտը պետք ե ունինա պարապմունք տանող յուրաքանչյուր հրամատար: Իհարկե, ավելի փորձած հրաժատարն այդպիսի պլան—կոնսալեկտ կա-

ըող և կազմել ավելի կարճ, ամփոփ ձևով: Իսկ յերիտասարդ հրամատարը, ընդհակառակը, պետք և կազմի ավելի մանրամասն, ստուգելով իրեն մանր բաներով, վորովինետև յերբեմն մանր յերեսոյթները, յեթե ժամանակին չնախատեսվեն, կարող են փշացներ ծրագիրը: Այդ բոլորը կախված կլինեն այս կամ այն հրամատարի պատրաստությունից ու փորձառությունից:

Վորպեսզի կարմիր բանակայիններն այլելի գիտակցաբար և ավելի պարզ յուրացնեն մարտավարական ուսուցումը, զորամասերում նորիկ կարմիր բանակայինների ուսուցման սկզբին՝ կատարում են զորքի զանազան տեսակներից (հետեակ, հրետանի) կազմած ջոկատի մարտական գործունեյությունների ցուցադրական վարժությունը: Այդ վարժությունից նորեկ կարմիր բանակայինների մեջ պետք ե մնա ընդհանուր տպավորություն մարտի մասին և այն աշխատանքի մասին, վոր վիճակվելու յե նրանց մարտադաշտում:

Այդպիսի վարժությունն կազմակերպելու համար վերցնում են հին կարմիր բանակայիններին (գնդային դպրոցի ուսանողներին), և սովորաբար այդ վարժությունն անցնում են սիանգամից ամբողջ զորամասի (գումարտակի, գնդի) համար:

Նորեկ կարմիր բանակայիններին դուրս են բերում և դասավորը այնպիսի տեղերում, վորտեղից նորեկները կկարողանան լավ դիտել վարժության ընթացքը: Նրանց հետ պարապմունքները տեղի յեն ունենում դասակ առ դասակ՝ դասակների հրամատարների ղեկավարությամբ:

Բացատրելով մարտիկներին ներկա վարժության նպատակը, ղեկավարն ամփոփ և պարզ ցույց ե տա-

իս պարագան և վարժության մեջ գործող գորամասերի ինդիբները: Դրանից հետո այն ամենը, ինչ դիտում են, քայլ առ քայլ բացատրվում ե զրույցների միջոցով:

2. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԱՆՈԹԱՑՈՒՄԸ ՏԵՂԱՆՔԻՆ ՅԵՎ ՆՐԱ ՆՃԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՄ

Զորքերի մարտական գործողություններում տեղանքից շատ բան ե կախված: Նա կամ ոգնում ե մեր գործողություններին, կամ դժվարացնում այն: Որինակ անտառներով, թփերով, ձորակներով ծածկված տեղանքը ոգնում ե մեզ գաղտնի մոտենալ հակառակորդին և հանկարծակի հարձակվել նրա վրա: Իսկ բաց տեղերում հակառակորդը հեշտությամբ մեզ կհայտաբերի, մենք մեծ կորուսներ կկրինք նրա կըրակից, այստեղից ել ուրեմն մեր առաջինադացումը կը դանդաղի:

Ծնորհիվ այդ ազգեցության, զորքերը միշտ ել պետք ե հարմարվեն տեղանքին: Ամենափոքրիկ խըմբակի, դիտքի, պարեկի և մինչև իսկ առանձին մարտիկի գործողությունները մեծ չափով կախված են տեղանքից: Ուստի յուրաքանչյուր մարտիկ պետք ե վարժվի տեղանքը հասկանալ ուզմական տեսակետից, պետք ե կարողանա ոգտագրեծել տեղանքը յուրաքանչյուր պարագայում:

Ցուցադրական վարժությունից հետո, յերբ նորեկ կարմիր բանակայինները ծանոթացնան զորքերի մարտական գործողություններին, հարկավոր ե նրանց ծանոթացնել տեղանքին, վորպեսզի նրանք ընդհանուր հասկացողություն ունենան ուզմական գործում

տեղանքի ունեցած նշանակության մասին: Այդ կողմին հետագա պարապմունքներին և կստիպի կարմիր քանակայիններին ավելի գիտակցորեն վերաբերվելու դեպի տեղանքի ոգտագործումը:

Տեղանքի հատկություններին ծանոթացման պարագմունքի համար վաղորոք նշվում ե այնպիսի տեղամաս, վորտեղ կարելի լինի ցույց տալ ամենաբազմազան տեղական առարկաներ և տեղանքի ծալքեր:

Դիտելով տեղանքը բարձունքներից ե շրջագայություններով, պարապմունքների գեկավարը (ջոկի հրամատարը) բացատրում ե մարտիկներին տեղական առարկաների անունները, ինչպես ընդունված ե անվանել նրանց ռազմական լեզվով: Դրա հիտ միասին հարկավոր ե բացատրել, վոր ռազմական գործում պետք ե միշտ և արագ իրար հասկանալ, այսինքն՝ պետք ե ունենալ ընդհանուր լեզու: Յեթե միենույն առարկան տարբեր անուններով անվանենք, զբանով կդժվարանան մեր գործողությունները, խառնաշփոթություն կառաջանա, վորը մարտում մեծ կորուստների պատճառ կդառնա: Այդ նույն բանը պետք ե հաստատել որինակներով:

Միանգամայն հասկանալի յե. վոր միանգամից չի կարելի նպատակ դնել՝ մարտիկներին ռազմական լեզուն սովորեցնել հենց առաջին պարապմունքներում: Դրա համար կպահանջվի մի վորոշ ժամանակ: Հարկավոր ե միայն չմոռանալ այդ ռազմական լեզվի մասին և բոլոր պարապմունքներում աշխատել մարտիկներից պատասխանը ստանալ ռազմական լեզվով:

Հայտնելով տեղական առարկաների անունները, պետք ե հենց տեղն ու տիղը բացատրել նրանց նշանակային ուղղումը, իսկ ինչ հնարա

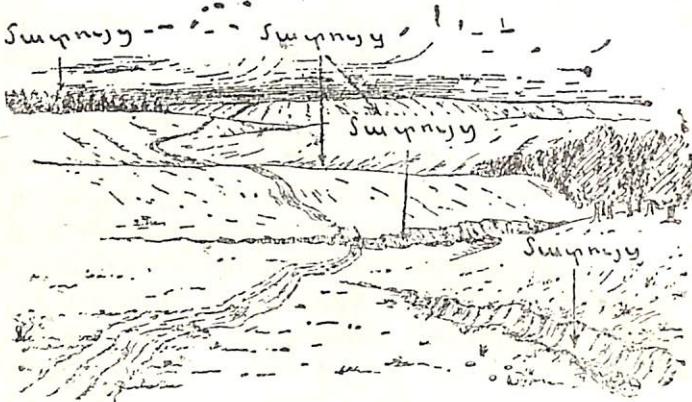
ե, հենց գործով ցույց տալ այդ նշանակությունը: Որինակների համար շատ բան կարելի յե ոգտագործել այն ամենից, ինչ մարտիկները տեսել են նախընթաց ցուցագրական վարժություններում:

Տեղավորվելով սովորողների հետ միասին մի բարձր վայրում, ջոկի հրամատարը ցույց ե տալիս տեղանքի այս կամ այն մասը, հասկացողություն ե տալիս, թե ինչ ե «բաց տեղանքը», «փակ», «կտրատված», «հովվատային», «բըրավիտ» և այլ տեղանքները: Համեմատությունների և ոժանդակ հարցերի միջոցով մարտիկները պետք ե յուրացնեն, վոր բաց տեղանքը կարելի յե հեշտությամբ դիտել և լավ գնդակոծել նրա վրա յեղած նշանները: Փակ տեղանքը (շենքերով, թփերով, անտառակներով ծածկված տեղանքը) ծածկում ե զորքերին հակառակորդի դիտողությունից ու գնդակներից: Կտրատված տեղանքը (վորը ծածկված ե գետերով, ճերով, ճահճներով, յեղեգնուտներով, ձորակներով և այլն) դժվարացնում ե զորքերի առաջնապացումը: Բարձունքներից կարելի յե ավելի հեռուն տեսնել, քան թե ցածր վայրերից և այլն:

Այսուհետեւ գործնապես ցույց են տալիս, վոր տեղական առարկաներից վոմանք ծածկում են միայն հակառակորդի աշքից, իսկ վոմանք ել նաև նրա գնդակներից: Հետո հասկացողություն են տալիս ծածկված տեղերի նշանակության մասին՝ գեպի հակառակորդը մեր կատարած առաջնապացման միջոցին, ինչպես նաև այն ժամանակ, յերբ հակառակորդն ե շարժվում գեպի մեջ (այսինքն բացատրվում են մատուցները): Այդ կարելի յե կատարել գործնապես փոքրիկ խնդիրների լուծման և վերլուծման ձևով:

Հենց այստեղ պետք ե հրացանաձիգներին ցույց

տալ, վոր մինչև իսկ հարթ, բաց դաշտում կան տեղանքի շատ ծալքեր, վորոնք հմտությամբ ոգտագործելու դեպքում կարող են ծածկել հրացանաձիգներին նրանց տեղում զառավորված կամ տեղափոխությունների միջոցին:

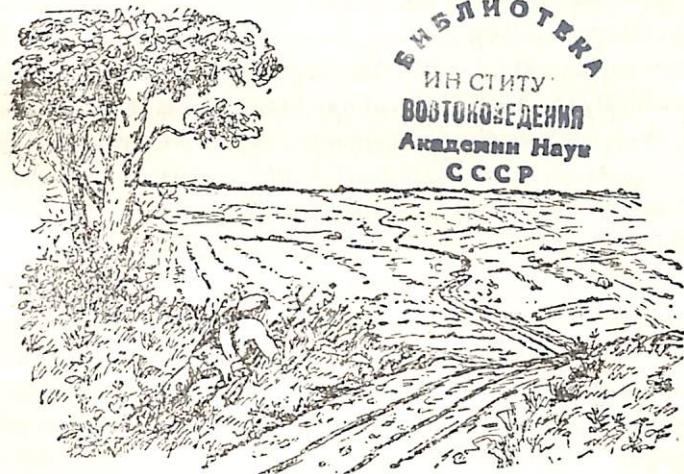

ՏԱՐԿՎԱԾ ՄԱՏՈՒՅՑՆԵՐՈՎ ԿՏՐԱՏԱՌ ՏԵՂԱՆՔԻ ՏԵՍՔԸ

Դրանից հետո զրվում ե տեղանքի զնահատականը հակառակորդին դիտելու և հակառակորդի կողմից մեզ դիտելու տեսակետից, այսինքն՝ այն կետերի զընահատականը վորտեղից հնարավոր ե կատարել այս կամ այն տեղամասի դիտողությունը:

Այնուհետև մշակվում ե տեղանքի զնահատականը քիմիական հարձակման կամ պաշտպանության տեսակետից: Ամփոփ զրույցով տրվում ե հասկացողություն այն մասին, վոր գաղերն ամենից շատ կուտակվում են ցածր տեղերում (ձորակներում, ձորերում և այլն): Գաղային զրոհի համար ամենից հարմար գայլը այն է, վոր փոքրիկ թեքում ունի դեպի հակառակորդի կողմը: Գաղային ամպի ճանա-

պարհին յիշած բարձունքները, անտառները և այլն, գժվարացնում են նրա տարածումը. անտառում գաղերն ավելի շատ են պահ գումարում, կոնդ տոնում, քան թե բաց դաշտում և այլն:

60220-64

ԼԱՎ ՏԵՍՍԹԻՐՈՎ ՈՒ ԳՆԴԱԿՈՇՈՎ ՏԵՂԱՆՔ

Հետո պետք ե մատնանշել, վոր անձանոթ տեղանքում մարտիկները պետք ե կարողանան ճանաչել իրենց զորամասի, հակառակորդի, հարեանների և այլ զորքերի գասավորության տեղը: Այդ կարելի յետնել յերկրի կողմերը վարոշելով: Հենց այսակ ցույց են տալիս հյուսիսային, հարավային, արեելյան և արեմոյան ուղղությունները ամենապարզ միջոցներով (արեով, յեկեղեցիներով, գերեզմանաաներով): Հետո կարձ պատվերների միջոցով կարմիր բանակայինները վորոշում են, որինակ՝ վոր իրենք գտնվում են զյուղի հյուսիսային ծայրամասում: Նրանցից գեպի արեմուտք գտնվում ե անտառը, գեղի հյուսիսարեմուտք՝ գասավորված ե ուշարակերպեալն:

17

Յ. ՏԵՂԱՆՔԻ ՈԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ

Տեղանքի ոգտագործման պարագմունքներն սկզբում են քողարկման ցուցադրական վարժությունից, վորը կազմակերպում է անձամբ վաշտի հրամատարը: Այդ վարժությունում դաշտում զործնապես ցույց են տալիս, թե՞ն ինչ նշանակություն ունեն զարդնապահության համար զույները, (հագուստեղենի պաշտպանական քույնի նշանակությունը). տեղանքի փոնը, ստիերը, մարտիկի զրությունը, խալաթի զործածությունը, զորդ-քողարկը, կորդակ-քողարկը, կեղծ կոճկեր, հրացանաձղի քողարկումը ձեռքի տակ յեղած նյութերով (ճյուղեր, ծղոտ, ձիմ և այլն). ապա քողարկման նշանները (այսինքն՝ այնպիսի նշաններ, վորոնցով կարելի յե հայտաբերել մեր կամ հակառակորդի զրությունը): Քողարկման հարցերի հետազամշակումը սերտ կերպով կապված կլինի բոլոր մարտական պարագմունքների հետ: Յուրաքանչյուր վարժությունում ջոկի հրամատարը պետք ե պահանջի կարմիր բանակայիններից, ձիշտ հարմարվել տեղանքին, քողարկման համար ոգտագործել ձեռքի տակ յեղած նյութերը և այլն:

Անհատ մարտիկը պետք ե պարզ և հաստատապես յուրացնի, վոր տեղանքը կարելի յե ոգտագործել նախ ծածկելու համար հակառակորդի աչքից ու գնդակներից թե տեղում դասավորված և թե շարժման ժամանակ, և յերկրորդ՝ հակառակորդին հրազենով հարվածելու հարմարության համար:

Տեղանքի ոգտագործման ուսումնասիրությունը, վորակես ծածկարան հակառակորդի դիտուրքունիք ու գնդակներից տեղում դասավորված ժամանակ:

Այսուղ հարկավոր և մշակել հետեւյալ հարցերը-

ա) Այն կետերի գնահատականը, վորոնցից հակառակորդը հնարավորություն ունի գիտելու մեջ. բ) հրացանաձղի կողմից ծածկարան ընտրելը հակառակորդի գիտողությունից և գնդակներից. գ) հրացանաձղի իր զրությունը՝ նայած ոգտագործվող տեղական առարկային (քողարկող զրություն, ստվերային քողարկման վարարկները). դ) մարտիկի քողարկման ամենապարզ ձեռքի տակ յեղած նյութերով (ծառի ճյուղեր, ծղոտ, ձիմ և այլն):

Պարապմունքները տարվում են վորքիկ խնդիրների լուծման ու վերլուծման ձեռվ, անցնելով մի տեղից՝ մյուսը:

Յուրաքանչյուր այդպիսի խնդիր լուծվում ե մարտիկների կողմից զործողությամբ: Տալիս են որինակ՝ մի խնդիր կարմիր բանակային իվանովին, իվանովը, կրկնելով խնդիրը, սկսում ե լուծել այն: Մնացած բոլոր մարտիկները դիտում են: Այնուհետեւ ջոկի հրամատարը հարցնում ե՝ «Ճշշշտ լուծեց արդյոք խնդիրն ընկ. իվանովը»: Բացասական պատասխան ստանալով, հրամայում ե ուրիշներին ցույց տալ, թե ինչպիս նրանք կանույին: Նորից վերլուծում ե կատարում: Յեթե սխալները շարունակվում են, ջոկի հրամատարն ուղղում է անձամբ, ցույց տալով ձիշտ ձեր:

Հակառակորդի գնդակներից պաշտպանվելու վերաբերյալ խնդիրներ լուծելիս պետք ե ուշադրության առնել գնդակի ծակել-անցնելու ուժը (յեթե արդեն անցել են հրածգային պարագմունքներում, հարկավոր ե կրկնել և խորացնել): Բավական ե, յեթե կարմիր բանակայինները չիշեն մի շարք պարզ կանոններ. որինակ՝ գնդակը չի ծակում-անցնում 1) այնպիսի ծառը, վոր չի կարելի յերկու ձեռքով գրկել. 2)

1^{1/2} քայլ հաստությամբ ավագն ու հողը. 3) 2—2^{1/2} քայլ հաստությամբ փափկացրած հողը. 4) յերկու աղյուսի հաստությամբ աղյուսե պատը. 5) 7—8 քայլ յայնությամբ խոտի գեղը. 6) մոտ մի քայլ հաստությամբ ճիմը:

Հենց այստեղ ել պետք ե քննել այս կամ այն ծածկաբարանի լավ ու վատ կողմերը: Որինակ՝ յերբ գնդակներն ընկնում են քարերի մեջ, քարերից կը տորտանքներ են թռչում, վորոնցով հենց կարելի յերբավորվել:

4. ՀԱՎԱՐԱԿՈՐԴԻ ԱՉՔԻՑ ՈՒ ԳՆԴԱԿՆԵՐԻՑ ԾԱԾԿԵԼԸ ՇԱՐԺՄԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

Անցնելով այս պարագմունքին, հարկավոր և ամենից առաջ ցուց առաջ և բացատրել մարտիկներին, վոր ծածկված տեղափոխությունների համար պահանջվում է.—նախ՝ ընտրել ծածկված ճանապարհ (մատուց), յերկրորդ՝ իր մարմնին տալ այդ ճանապարհով շարժվելու համար հարմար զրություն և յերրորդ՝ ճիշտ քողարկել իր շարժումը: Այստեղ հարկավոր և պարզել նաև տեղափոխությունների միջոցների տարբերությունը՝ նայած հակառակորդի զրության ու գործողություններին: Այլ բան և տեղափոխվել հակառակորդից հեռու, յերբ նրա համար զժվար և մեզ զիտելը, և այլ բան և հակառակորդից մոտիկ տեղափոխվելը, Մի տեղ տեղանքի ծալքը կծածկի մարտիկի շարժումը նրա ամբողջ հասակով մեկ, մի այլ տեղ՝ միայն մինչև կուրծքը. այս դեպքում հարկավոր կլինի շարժվել կռացած զրությամբ: Յերբ տեղանքի ծալքը ծածկում է շարժվող հրացանաձգին մինչև զոտեղեղը, հարկավոր և շարժվել չորեքթաթ: Յերբ հաշիվ նշանաբերելի բարձունքը, անհարթություննը կամ

խոտը ծածկում է միայն վորքերի ցածը մասը, այն ժամանակ շարժումը կարելի յերբ ծածկել միայն սողանով: Վերջապես՝ յերբ տեղանքն ամենեին չի ծածկում:

ԿԱԿԱՆՈՎԱԿՈՐԴ

ՄԱՐՏԻԿԸ ԾԱԾԿՎԱԾ Ե ԿԻՍՈՎ ԶԱՓ ՇԱՐԺՎՈՒՄ Ե ԿՈԱՑՎԾ

մարտիկին, այսինքն՝ յերբ մարտիկը պառկած և զըլուխը զետնին սեղմած տեսնում է հակառակորդի գաւագորությունը, տեղափոխությունը կատավում և վագեվագրով: Այդ գեպքում յերկար վաղել չի կարելի, վորովնետե հակառակորդը կարող ե նշան բռնել և հարգածել:

Վաղեվագքը պետք ե շարունակվի այնքան ժամանակ, վորքան հակառակորդի գնդացըրողին կամ հրացանաձգին ժամանակ և պետք պատրասկելու և գնդակն արձակելու համար, այսինքն՝ միջին թվով 5—6 վայրկյան: Այդքան ժամանակում վաղեվագքը կատարող մարտիկը կարող ե անցնել 10—15 մետր: Այստեղից ել վաղեվագքի ժամանակ ծածկաբարերը պետք ե նշել տեղանքի ծալքերում (տեղական առարկաներում) այդ տարածությունների վրա, վոր-

պեսզի վագելով մի ծածկաբանից դեպի մյուսը, ժամանակ չտրվի հակառակողին նշանոցային կրակ բա-

ՅԵՐԻ ԲԱՐՁՈՒՆՔԸ ՀԱԶԻՎ ՆՇԱՄԲԵԼԻ ՅԵ, ՇԱՐԺՎԵԼ ԿԱՐԵԼԻ ՅԵ
ՄԻԱՅՆ ՍՈՂԱԼՈՎ

Նալու: Վարժություններով և փորձառությամբ այդպիսի ծածկաբաններ կարելի յե գտնել մինչև իսկ ամենահայրթ տեղանքում:

Դրա հետ միաժամանակ հասկացողություն են տալիս շարժումները մեռյալ տարածություններով ծածկելու համար, ոգտվելով այն գիտելիքներով, վոր ձեռք են ըերել այդ մասին հրածագային պատրաստության ժամերին: Բնդիմանուր ցուցումներ տալուց և մարտիկներին վերոհիշյալին ծանոթացնելուց հետո անհրաժեշտ ե անցնել տեղանքում ծածկված շարժվելու դործնական վարժություններին. միաժամանակ պետք ե գործադրել մարտիկի քողարկման ձևերը ձեռքի տակ յեղած միջոցներով (ծառի ճյուղ, ծղոտ և այլն):

Այդ վարժությունները կարելի յե կատարել փոկրիկ խնդիրների լուծման ձևով:

Կարմիր բանակայիններից մեկի սխալները պետք ե ուղղեն մյուսները, սխալներն ուղղվում են նաև ցույց տալու ողնությամբ: Բոլոր գեղքերում այն ամենը, ինչ չեն նկատել մարտիկները, պետք ե ուղղի ինքը ջոկի հրամատարը, ըստ հնարավորության անձամբ ցույց տալով ասածը:

Վարժության ժամանակ տնհրաժեշտ է ձգտել, վորպեսզի զարգանա մարտիկների սեփական միտքը (դիտականությունը): Համար պետք մի ծածկաբանի, մարտիկը պետք ե նշի հաջորդ ծածկաբանը, և լավ մտածի, թե ինչ միջոցով պետք ե շարժվի դեպի այդ ծածկաբանը (շարժվելու յե արդյոք վագեազգով, սողալով կամ չորեքթաթ և այլն):

Նման բոլոր պարագմունքների համար հարկավոր է ջոկել ամենից հարմար այնպիսի տեղամաս, վոր խնդիրը հնարավորություն տա զործազբելու տեղափոխման վոչ թե մեկ այլ մի քանի միջոցներ: Այս հենց այստեղ ել թող յուրաքանչյուր մարտիկ պարզի թե վոր ձանապարհը (ծածկաբան, մատուցյներ և այլն) և շարժման վոր միջոցը (սողալ վագեազգ) կլինեն լավագույնը:

ԻՆՉՊԵՍ ՊԵՏՔ Ե ՀՐԱՑԱՆԸ ԲՈՒՆԵԼ ՍՈՂԱԼԻՒ

Նույն այդ պարագմունքներում պետք է ցույց տալ և վարժեցնել մարտիկներին այս կամ այն միջոցով տեղափոխվելու տեխնիկային, այսինքն՝ թե ինչպես պետք ե գնալ կոացած, չորեքթաթ, սողալով, ինչպես կատարել վագեազգը, ինչպես այդ բոլոր դեպքերում բռնել հրացանը, հանդերձանքը:

Վագեազգի վարժեցնելիս հարկավոր է ուշադրություն դարձնել վագեազգից առաջ արագ վորքի

ցատկելու և վազեազքից հետո արագ գետին ընկնելու վրա: Վոտքի ցատկելիս մարտիկը պետք է արագ վեր կենա առջե ձգված ձեռքերի վրա, և հենվելով մի փոտքի վրա մյուսն տառջ դնի և ցատկի ու վազի փորքան կարելի յե շատ կոսցած (վորպեսզի փոքր նշան ներկայացնի հարկառակորդի համար): Գետին ընկնելիս մարտիկը պետք է վայր ընկնի ձախ փոտքի ու ձեռքի վրա աստիճանաբար (այսինքն սկզբում՝ ձախ ծնկան, այնուհետեւ՝ ձախ ձեռքի արմունկի վրա և ապա պառկի): Բայց այդպիսի հաջորդականությունը կարող է յերկալ միայն այն ժամանակ, յերբ վայր ընկնելը ցույց են տալիս առանձին նվազներով: Իսկ իրոք այդ պետք է կառարվի շատ արտգ, մի ակընթարթում, վորի համար հարկավոր է շարունակ վարժվել:

ԵԼ ԻՆՉՈՒՄ ԿԱՐԵԼԻ ՅԵ ՀՐԱՑԱՆԸ
ԲՈՒՆԵԼ ՍՈՂԱԼԻՄ

կառակորդի մի քանի տեղերում դասավորված լինելու ժամանակ:

5. ՏԵՂԱՆՔԻ ՈԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ ԿՐԱԿ ՄՆԵԼՈՒ ՀԱՍՏԱՐ

Սկզբում՝ հարկավոր է կարմիր բանակայիններին հասկացողություն տալ, թե ինչ և լավ գնդակո-

ծը (առջեռում յեղած տեղանքի լավ տեսածիր, մեռյալ տարածությունների բացակայություն և այլն): Այնուհետև ցույց են տալիս, թե ինչ տարբերություն կա, յերբ մարտիկը տեղակորվում է կրակ մղելու համար պաշտպանության ժամանակ, և յերբ նա տեղափորվում է հարձակման ժամանակ:

Պաշտպանության ժամանակ հրաձգության համար հրաձանածիզը պետք է գրավի այնպիսի տեղ, վորից ամենից լայն գնդակոծ և տեսածիր կա զեպի առջեռում դանվող տեղանքը: Իսկ հարձակման ժամանակ հրաձգության համար կանգառութենիրի միջնցին բավական և գրավել այնպիսի մի կետ, վորտեղից կարելի լինի տեսնել գնդակոծի յենթակա նշանը: Դրա հետ միասին մարտիկները պետք է յուրացնեն, վոր հրաձգության համար հարմար վայր ընտրելու հետ միասին, չպետք և մոռացության տալ հակառակորդի աչքից իրեն ծածկելու հանդամանքը: Իհարկե, կը ավարելու հարմարությունը միշտ ել պետք և զերակոռող լինի ծածկարանի պայմաններից: Այդ մասին յերբեք չպետք և մոռանա պարապմունքների գեկավարը, այդ պետք և հաստատապես մտցնի յուրաքանչյուր մարտիկի գլխակցության մեջ: Յերեմի հարկ և լինում միանգամայն հրաժարվել ծածկարանից, յերբ տանց ծածկարանի գնդակոծն անհամեմատ պեկի լավ է: Այդպիսի գեղաքերում հրացանածիզը պետք և ձգտի ավելի լավ արհեստական քողարկում ստեղծել ձեռքի տակ յեղած նյութերով (գլխի քողարկում, իրանի և այլն):

Որինակ՝ պաշտպանության ժամանակ լավ գնդակոծ ունինալու համար հաճախ հարկ և լինում տեղափորվել բարձունքների այն լանջերում, վոր դարձըրգած են զեպի հակառակորդը:

Այդպիսի գեղքում մարտիկին ողնության են գալիս թին (փոքրիկ խրամատ փորելու համար) և արհեստական քողարկման ամենապարզ միջոցները (ճիռ, ծառի ճյուղեր, ծղուտ և այլն):

Հակառակորդի կրտելի տակ մարտիկների բարձրացրած գլխով պառկելը, այսինքն՝ հրաձգային ըլքրությամբ պառկելն այն ժամանակ, յերբ չեն կրակում, վոչ այլ ինչ ե յեթե վոչ կամավոր կերպով իրենից գլխաչափ թիրախ ներկայացնել և, ընդհակակառակն, նման զրություննից բացած հրաձգւթյունը, յերբ չի յերկում նշանը, նշանակում և ողում կրակել և իզուր փշացնել փամփուշտներն ու ժամանակը:

Սկզբում ջոկի հրամատարն այդ բոլոր հարցերը հիշատակում և ամփոփ զրույցում. իսկ այնուհետեւ պարապմունքներ և ունենում փոքրիկ խնդիրներ լուծելու ձեռվ, վորոնցից յուրաքանչյուրը վերլուծում և անմիջապես:

Այդ պարապմունքներում ուշադրություն են դարձնում հրաձգության հարմարանքների և հենարանների ոգտագործման վրա. Հենց այդտեղ ցույց են տալիս թիկոց հենարան պատրաստելը և զործնապես մշակում են անհատ մարտիկի ինքնախրամատման հարցերը:

Նման խնդիրներ լուծելիս ցանկալի յե, վոր հրացանաձիգը հրաձգության համար տեղ փնտրելիս վորոշ տեղափոխություններ կատարի, այսինք՝ հրաձգության համար տեղի ընտրությունը կատարի այնպես, ինչպես այդ լինում է հարձակման ժամանակ.

6. ԿՈՂՄՆՈՐՈՇՈՒՄ

Մարտիկը պետք է կարողանա կողմնորոշվել անձանոթ տեղանքում, այսինքն պետք է կարողանա վո-

րոշել հյուսիսի, հարավի, արևելքի և արևմուտքի ուղղությունը: Այդ չափաղանց մեծ նշանակություն ունի մարտական կյանքում: Մարտիկները պետք ե յուրացնեն, վոր առանց դրան անկարելի յե աչխատել մարտադաշտում և մանավանդ հետախուզությունում:

Կողմնորոշվելու հմտությունը ձեռք ե բերվում մշտական վարժությունը, ամր: Կողմնորոշվելու ուսուցումը պետք ե տարվի բոլոր պարապմունքներում և կարմիր բանակայինի ամբողջ ծառայության ընթացքում:

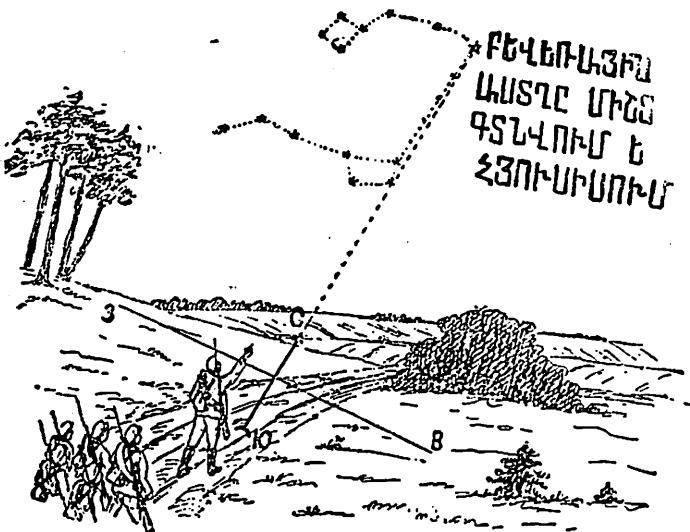
Անհատ մարտիկը պետք ե կարողանա կողմնորոշվել կողմնացույցով, արևով, աստղերով և այլ տեղական առարկաներով:

Աժարեհի կողմերը արեվով վորուելը. առաջոտայան ժամի 3-ին անկախ տարվա յեղանակից արևը գըտնվում է հյուսիս-արևելքում, ժամի 6-ին՝ արևելքում-ժամի 9-ին՝ հարավ-արեկելքում, ժամի 12-ին՝ (կեսորին) հարավում, ժամի 15-ին՝ հարավ-արևելուտքում, ժամի 18-ին՝ արևմուտքում և 21-ին՝ հյուսիս-արևմուտքում: Ասել թե արևը միշտ ծագում է ճիշտ արևելքից և մայր և մանում ճիշտ արևմուտքում, կարելի յե միայն մոտավորապես: Նա ծագում է արևելքից միայն այն ժամանակ, յերբ արևածագը լինում է ժամի 6 ին:

Լուսինով կարելի յե աշխարհի կողմերը վորոշել միայն լուսնի լրման ժամանակը: Լրման ժամանակ լուսինը գտնվում է՝ առավոտյան ժամի 6-ին արևմուտքում, ժամի 18-ին (յերեկոյան ժամի 6-ին) արևելքում:

Կողմը բոշակումն աստղերով. պետք ե գտնել յերկնքում թեկույին Ասաղը, վորը միշտ ել գտնվում է հյուսիսում: Այդ աստղը գտնելու համար, հարկավոր ե սկզբում գտնել խոշոր աստղերի մի խմբակ, վոր

դասավորված ե թավայի ձևով և կոչվում ե «Մեծ Արջ» այդ խմբակը յերկնքում հետությամբ կարելի յե գտնել, Մեծ Արջի ծայրի յերկու աստղերի միջից յեթե մտքով գիծ անցկացնենք այդ գիծը դեմ կառնի Բնեուային աստղին:

ԿՈՂՄՆՈՐՈՇՈՒՄՆ ԱՍՏՂԵՐՈՎ

Բնեուային Աստղը գտնվում ե «Փաքը Արջ» համաստեղության պոչում, ուստի յերբ յերկինքը պարզ ե, Բնեուային Աստղը կարելի յե գտնել ուղղակի Փոքը Արջի միջոցով, վորը վատ յեղանակին ավելի դժվար ե գտնել:

Պրավուլավ յեկեղեցին այնպես ե կառուցված, վոր նրա սեղանը (բեմը) միշտ գտնվում ե արևելյան կողմում: Կաթոլիկնեղի յեկեղեցին, ընդհակառակն, դեպի

արևմուտք ե նայում, իսկ մահմեղական մեջիդները՝ դեպի հարավ:

Կան նաև ուրիշ նշաններ, բայց նրանց ամեն անգամ վստահել չեն կարելի և նրանցից ոգտվելիս մի միջոցը պետք ե ստուգել մի այլ միջոցով: Որինակ՝ արևը տաքություն և լույս ե տալիս հարավային կողմից, ուստի առանձին կանգնած ծառի ճյուղերն ու տերենները զարգանում ե տարածվում են այդ կողմում: Մամուռը, վորը սիրում ե ստվեր և խոնավություն, ծառերի բներն ու քարերն ավելի շատ պատում ե հյուսիսային կողմից (վատ յեղանակի կողմից). ծառերի կտրած բների վրա շերտերն ավելի հաստ են հարավային կողմից:

Կողմնացույցն ամենից վստահելի միջոցն եւ կողմնացույցի սլաքը, վոր կողմն եւ դարձնելու լինենք, մի ծայրով կկանգնի դեպի հյուսիս, և մյուսով՝ դեպի հարավ:

Մի քանի կողմնացույցներում տուփի հատակի շրջանակի վրա աստիճանական բաժանումներ են արված, վորոշելու համար անկյունները:

Կողմնորոշման պարագաները տանումնեն թե ցերեկով և թե գիշերով: Յուրաքանչյուր միջոց ցույց ե տրվում գործնապես:

Այս կամ այն միջոցը ցույց տալուց հետո, հարկավոր ե այդ միջոցն ամրացնել մարտիկների հիշողության մեջ խնդիրների լուծման միջոցով: Խնդիրները սկզբում լինում են հեշտ, իսկ հետո ավելի դժվար:

ԽՆԴԻՐՆԵՐԻ ՆՄՈՒՇՆԵՐ

1) Արևով վորոշեցք արևելյան ուղղությունը, նկատի ունենալով, վոր ներկայումս ժամի 12-ն ե... ժամի 6-ն ե... ժամի 18-ն ե...

2) Վորոշեք յերկրի կողմերի ուղղությունը յեղեղեցիով... ծառերով... կոճղով...

3) Վորոշեցեք ուղղությունը կողմացույցով և ցույց ավեք հարավը... արեելքը... հյուսիս-արևմուտքը...

4) Դուք գտնվում եք այս գյուղում. կողմացույց չունեք. յեղանակը վատ ե. արեգակը չի յերեվում. Ինչպես կվորոշեք դուք ուղղությունը դեպի հարավ և այլն:

5) Ինչպիսի՞ դրություն ենք մենք գրավում այս գյուղի նկատմամբ:

6) Ինչ ուղղությամբ ե ձված այդ առուն: Այնուհետև շարժման վարժություն են կատարում կողմացույցով և կողմառոշիչներով: Որինակ.

1) Պատվեր են տալիս թե այսինչ ուղղությամբ (ցույց են տալիս վորե և առարկայով) 200—300 քայլ մեղանից հեռու ձորակում (վուը խնդիրը ստացած վայրից չի յերեսում) գտնվում ե վաշտի հրամատարը, վորին կարմիր բանակայինները պետք ե հասցնեն տեղեկագիր, շարժվելով կողմացույցի ոգնությամբ: Վաշտի հրամատարի գտնվելու տեղը կարելի յե ներկայացնել կամ վաղորոք մի կարմիր բանակային նշանակելով այնտեղ, կամ պայմանական առարկա դնելով, ինչպես որինակ՝ քար, ճյուղ և այլն:

Շարժվելուց առաջ կողմացույցը պետք ե դնել ձեռքի ափի վրա և պատել կողմացույցն այնպես, վոր „С“ և „Ю“ տառերի միջն անցնող գիծը զուգադիպի շարժման ուղղությանը՝ „С“ տառը դեպի շարժման կողմը, իսկ „Ю“ տառը դեպի իր կողմը: Ծածկորդում շարժման ուղղության հետ միասին նկատում են վորե և տեղական առարկա (առանձին ծառ, թուփ,

ուղեցույց և այլն): Մագնիսական սլաքն այդ ժամանակ փոքր-ինչ կշեղվի „С“ տառից գեպի աջ կամ ձախ կողմը: Մեղ կարեւոր կլինի իմանալ, թե վորքան և նա շեղվում: Յեթև կողմացույցն ունի աստիճանական բաժանումներ, այն ժամանակ նկատում են աստիճանների քանակը սլաքի շեղվելուց: Իսկ յեթե աստիճանական բաժանումներ չկան, „С“ տառից մինչեւ սլաքի ծայրը յեղած տարածությունը չափում են թղթի կտորով, լուցկիով և այլն:

Նկատելով սլաքի շեղումը մարտիկը շարժվում ե գեպի կողմուրոշման համար վերցրած տեղական առարկան: Հասնելով այդ առարկային և կրկին թղթի կտորով կամ լուծկիով կողմնորոշելով կողմացույցը, նշում են հաջորդ առարկան և շարժվում են դեպի այդ առարկան:

Զոկի հրամատարը շարժվում և սովորող կարմիր բանակայինների յետնից և հասնելով վաշտի հըրամատարի յենթադրվող տեղի գիծը, հրամայում և բոլորին կանգ առնել: Այնուհետև մոտենում է այն կետին վորտեղ գտնվում ե վաշտի հրամատարին պատկերացնող կարմիր բանակայինը կամ դրված ե պայմանական առարկան: Հավաքում ե մարտիկներին և բացատրում, թե ով ինչ սիսալ է գործել:

Կողմացույցով շարժվելը պետք ե սովորեցնել նաև գիշերով, վորի համար կան լուսատու կողմացույցներ:

7. ԴԻՏՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

Հակառակորդին, տեղանքը և այլն դիտելը զորքերում կատարվում ե զորքերի մարտական կյանքի ամբողջ ժամանակամիջոցում: Հանգստում ու

յերթում զիտողությունը կատարում են պահպանող մասերը, հետախույզները, իսկ ժարտում բացի դրանից զիտողությունը կատարում են բոլոր հրացանաձիգները:

Մեր ժամանակներում մարտադաշտը վատ զիտողի համար դատարկ է յերևում։ Զորքերը գործում են փոքրիկ խմբակներով, ցրված ամբողջ դաշտովը մեկ և այն ել ծածկված։ Յեթե ուշադրության առնենք զորքերի վարժությունը քողարկման զործադրության մեջ (վորի վրա ներկայումս բոլոր բանակներում մեծ ուշադրություն են դարձնում), մեզ համար միանգամայն հասկանալի կլինի, թե վորքան կարեոր է դիտելու հմտությունը։

Այդ բոլորը բացատրվում են մարտիկներին նախական ամփոփ զրույցով։ Միանգամայն հասկանալի յե, վոր չի կարելի դիտել սովորել 2-3 պարապմունքներում։ Դրա համար նշանակված վարժություններում ուսումնասիրվում են միայն դիտելու վարարկները, ձևերը։

Անհատական ուսուցման ժամանակ հարկավոր են դիտողության նկատմամբ յուրացնել հետեյալը.

1. Կարողանալ ընտրել դիտողության համար հարմար վայր (կարողանալ կատարել այն կետերի գնահատումը, վորոնցոց հնարավոր և այս կամ այն տեղամասի կամ հակառակորդի դիտողությունը և կարողանալ ծածկված դասավորվել այդ կետում)։

2. Վարժվել նկատել ամենափոքրիկ փոփոխությունները տեղական առարկաների ու հակառակորդի դրության մեջ։ Գտնել մատնանշած նշանները և վորոշել մինչև այդ նշանները յեղած տարածությունը։

3. Կարողանալ ցույց տալ դտած նշանը, ամ-

փոփ վորոշել նրա զրությունը տեղական առարկաներում։

4. Հասկանալ այն նշանները, վորոնցով կարելի յե դատել հակառակորդի զրության, զործողությունների և մտադրությունների մասին։

5. Կարողանալ դիտելու համար ոգտագործել յերկգիտակը։

6. Կարողանալ զիտողության համար ոգտավել լսողությունից. այսինքն՝ տարբերել ձայները (մանավանդ գիշերով), վորոշել թե վորտեղից և ինչից են առաջանում այդ ձայները։

7. Վարժվել ողը դիտելու մեջ (հակառակորդի սավառնակների յերեալուն)։

Սովորքների մշակումը պետք է տեղի ունենա հրացանաձգի ամբողջ ծառայության ընթացքում, բոլոր պարապմունքներում։ Մարտիկի մեջ պետք է մշակվի այնպիսի դիտողություն, վորպեսի նրա դիտողությունը հանձնված տեղամասում նրա ուշադրությունից չըրիպի մինչև իսկ հազիվ նշանարելի այնպիսի փոխոխություն, վորը ցույց ե տալիս հակառակորդի ներկայությունն ու գործողությունը։ Դիտողության մշակումը պետք է սկսվի ամենապարզ վարժություններից։ Որինակ՝ պարապմունքի շարժվելիս ջոկի հրամատարը տալիս ե այսպիսի հանձնարարություն. մարտիկներից մեկը պետք է զեկուցի, յերբ կնկատի թուփ, ջրհոր, ուղեցույց. մյուսը պետք է նկատի առանձին կանգնած ծառը, առուն և այլն։ Կամ ջոկի հրամանատարն առաջարկում է հիշել թե ինչ հագուստ ունեցին ձանապահներն պատահած մարդիկ, կամ կանգնեցնելով ձանապահներն մարտիկներին հարցնում ե, թե ինչ բան ամենից շատ գրավից նրանց ուշադրությունը։

Այսպիսի վարժություններն առաջին հայացքից մեզ կարող ե մանր բան թվալ: Մինչդեռ յեթե շարունակ դործագրելու լինենք այդ վարժությունները, նրանք սաստիկ զարգացնում եք մարտիկների գիտողությունը, առանց դրա համար համուկ ժամանակ պահանջվու:

Դիտողության պարագմունքները, վորպես կանոն, տարվում են գաշտում: Յանկալի յե այդ պարագմունքները կազմակերպել միաժամանակ ամրող դասակի կամ 2-3 ջոկի համար, վորովհետև մարդիկ կպահանջվեն ներկայացնելու համար հակառակորդին, իսկ այդ մի ջոկի համար գժվար կլինի:

Մոտավորապես, պարագմունքը կարելի յե կազմակերպել հետեւյալ ձեռվ:

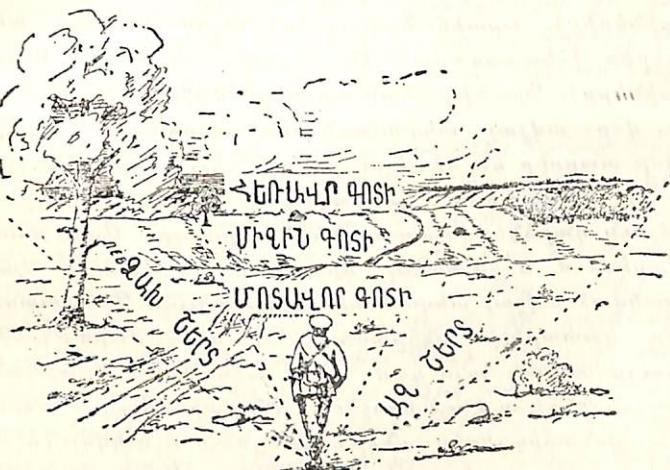
Թքագիր. Դիտելու համար հարմար տեղ ընտրելը. տեղանքի հետազոտման միջոցը (միջին կողքի շերտերի մոտավորու հետավոր գոտիներ), դիտվող տեղամասի գնահատականը, դիտողություն, նշաններ փորոնելը և նրանց ցույց տալը:

Այդ պարագմունքի զեկավարը պետք ե վարորոք ընտրի պարագմունքների համար տեղամասը, նշի դիտելու համար հարմար տեղը (դիտակետը), նշի դիտողության համար սահմանները և, ինչպես հարկն ե, ուսումնասիրի ամրող տեղամասը, վորպեսզի ավելի նպատակահարմար ձեռվ դասավորի հակառակորդը ներկայացնող հրացանաձիգներին և նշի սրանց գործողությունները:

Հակառակորդը ներկայացնողի հետ կապ ե հաստատվում պայնական նշաններով (ձեռքով, գըլխարկով կամ գրոշակիկներով): Այդ նշանների միջոցով նրանք կկատարեն այս կամ այն գործողությունը

(կերեան, կտեղակոլսվեն, սին փամփուշտներ կարձակեն և այլն):

Գալով սովորողների հետ ընտրած տեղամասը (բայց միանգամից զուրս չգալով ընտրած դիտակետի վրա), զեկավարը հարցերի միջոցով տալիս ե սովորողներին այն միտքը, թե «ինչ պայմանների պետք ե բավարարի տեղը լավ գիտելու համար»: Այնուհետեւ ցույց ե տալիս այն տեղամասը, վոր հանձնված և դիտելու համար և առաջարկում ե կարմիր բանակայիններին հերթով արտահայտվել, թե ավյալ գեղքում տեղանքի վրա վո՞ր կետը կընտրելին նրանք դիտակետի համար: Լսելով պատասխանները և ցույց տալով սխալները, զեկավարը տանում է կարմիր բանակայիններին այն տեղը, վորն ընտրել եր նա, վորպես դիտակետ (յեթե մինչ այդ կարմիր բանակայինները չեյին մատնանշել այդ կետը): Դիտակետը հասնելով և նորից մատնանշելով տեղամասի սահ-

ԴԻՏՈՂՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԲԱԺԱՎԱՍ ՏԵՂԱՄԱՍ

մանները, զեկավարը ցույց ե տալիս, թե ինչպես պետք ե գասավորվի դիտողը, վորակեսդի ինքը լավ տեսնի՝ և միւնույն ժամանակ աննկատելի մնա հակառակորդի կողմից։ Այնունետև բացատրվում ե, թե դ'տելու հար հարության համար ընդունված ե դիտելու նշանակված տեղամասը բաժանել յերեք շերտի։ միջին շերտը գանգում ե մեր առջեռմ գեպի հակառակորդի կողմը և զվարվոր շերտն ե հանդիսանում, այնունետև աջ ու ձախ կողմերի յերկու շերտերը, վորոնք մասամբ ընդգրկում են հարեան տեղամասերը։ Դրա շնորհիվ դիտողության տակ ե դանդում ամբողջ տեղամասը (մենք ենք վորոշ չափով դիտողության տակ առնում հարեանների տեղամասից, և վերջիններս վերցնում են մեր տեղամասից)։

Այնունետեւ ոժանդակիչ հարցերով կարմիր բանակայինները գալիս են այն մտքին, վոր դիտողությունը հարկավոր ե սկսել մոտավոր տեղերից (գոտիներից), աստիճանաբար անցնելով հեռավոր տեղերին (հետազոտվում են մոտավոր ու հեռավոր գոտիները)։ Դրանից հետո հարցերի միջոցով պարզվում ե, վոր տվյալ տեղամասն ունի տեղանքի ծալքեր, վոր տարբեր են դիտելու համար։ Կան այնպիսի տեղեր, վորոնց վրա հարկավոր ե հատուկ ուշադրություն դարձնել (մատուցների վորոշելը)։ Ապա առաջարկվում ե կատարել դիտողության համար նշանակված տվյալ տեղամասի գնահատումը։ Գնահատումը կատարելիս անհրաժեշտ ե, վոր մարտիկները ցույց տալով այս կամ այն տեղական առարկան, սովորեն ճիշտ կողմուրոշվել։ Ինչ աչքաթող ե անուշ հրացանաձիգներից մեկը, լրացնում և ուղղում ե մի ուրիշը։ Հարկավոր գեպերում ոգնության են գալիս դեկավարի բացատրությունները։ Այնունետև դեկա-

վարը հրամայում ե բոլորին դիտել և նկատածի մասին գեկուցել, յերբ նա կհարցնի։ Հակառակորդ ներկայացնողին աստիճանաբար նշաններ ե տալիս շարժվելու, կրակ բանալու, բարձրանալու և այլ գործողությունների համար։ Դրանից հետո կրկին զիմում ե հրացանաձիգներին և հրամայում հերթով զեկուցել, թե ով ինչ ե հայտաբերելու

Դիտողության հետագա վարժությունները կազմակերպվելու յեն մոտավորապես նույն ձեռվ։

Քիչ նշմարելի ե լավ քողարկված նշանները դժվար ե դանել հասարակ աչքով։ Այն ժամանակ ուղղության ե գալիս յերկդիտակը, վորը տրված ե լինում դիտողին։ Պետք ե ցույց տալ և վարժեցնել բոլոր հրացանաձիգներին յերկդիտակի ոգտագործումը։

Հետագա պարապմունքներում պետք ե ցույց տալ ու բացատրել, թե ինչպես պետք ե դիտողության համար ոգտվել լսողությունից, այսինքն՝ կարողանալ տարբերել ձայները, կարողանալ վորոշել, թե վորանեղից են գալիս և ինչից են առաջանում այդ ձայները։

Մարտական պարագայում ամենից հաճախ կըրկնվող այն ձայները, վորոնցով կարելի յե զազափար կազմել հակառակորդի գրության և գործողությունների մասին, պետք ե լսել տալ բոլոր կարմիր բանակայիրներին։ Այդ ամենը պետք ե ցույց տալ գործնապես, ոգտվելով իր զորամասի կյանքից վերցրած գեպքերից։ Պետք ե ցույց տալ որինակ՝ զորասյունի կամ առանձին խմբակների տեղափոխությունների ժամանակ առաջացող ձայները (վոտքի ձայն, ձիերի գրոսիյուն, հանդերձանքի ձայն)։ հեծելազորի շարժումը, հրետանու, գումակ-

ների շարժման ձայնը և այլն: Վերջապես՝ տեղա-
փոխությունների ժամանակ զանազան տեղանքով ու
ոչ գետնով անցնելու ձայնը (թփուտներ, չոր խոռ
և այլն):

Շարժման մեջ դիտելու վարարկներն ուսում-
նասիրվում են պարեկների ու դետքերի ծառայու-
թյունը սովորելիս՝ յերթական պահպանության և հե-
տախուզության մեջ:

8. ԿԱՊԻ ՎԱՐԱՐԿՆԵՐԸ

Անցնելով կապի վարարկների ուսումնասիրու-
թյան, ջոկի հրամատարն սկզբում գրույցի միջո-
ցով ընդհանուր հասկացողություն և տալիս կապի
մասին և նրա նշանակության մասին զորքերի և
առանձին մարտիկների գործողությունների մեջ:
Պետք է առանձնապես շեշտել ներքին, կամ ինչպես
ընդունված է անվանել «գաղափարական» կապի նշա-
նակությունը:

Վերն և ներքին (կամ գաղափարական) կապը:
Նախ յուրաքանչյուր մարտիկ պետք է յուրացնի
իր պարտը բանվորաւոյուղացիական իշխանության
հանդեպ, հասկանա այն, վոր ուժ և մեր խորհր-
դային յերկիրը կովելու լինի, այդ կինի բանվոր զամա-
կարգի ու գյուղացիության կոիմ ընդդեմ նրանց
դասակարգային թշնամիների, այն և ընդգեմ կապի-
տալիստների ու կալվածատերերի: Այդ կովում յուրա-
քանչյուր մարտիկին բաժին կը նկնի ամենալատա-
խանատու և միենույն ժամանակ պատվավոր խըն-
դիրներ:

Յերկրորդ՝ բոլոր մարտիկները պարզ պետք ե-
նասկանան իրենց խնդիրը, վոր յեթե պատահի, պե-

տի հետագա ցուցումները չստանա, յուրաքանչյուր
մարտիկ կարողանա գործել ինքնուրույն՝ ընդհանուր
մարտական հաջողության հասնելու համար:

Յերրորդ, մարտիկները մարտում միշտ պետք ե-
ուղնեն, նեղ տեղից ազատեն, միմյանց:

Ներքին կապի նշանակությունը հաստատվում ե-
տեղն ու տեղը՝ որինակներ բերելով սպիտակ գենե-
րալների դեմ մեր մզած կովից, յերբ կարմիր բա-
նակը՝ վատ զինված և վատ վարժեցրած, շնորհիկ
ներքին կապի զրավում եր թշնամու ամենաանմատ-
չելի դիրքերը:

Մարտիկների հետ հատուկ պարապմունքներ
չեն տանում ներքին կապի բացատրության համար:
Այդ բացատրությունը լինում է մարտիկի առորյա-
գաստիարակության, նրա քաղաքական գիտակցու-
թյան զարգացման միջոցով և առանձին հարցերը բո-
լոր պարապմունքների մեջ մտցնելով: Որինակ՝ ին-
քնախրամատման ժամանակ ցույց ե տրվում, վոր
անհրաժեշտ և իրար ոգնել թիյով (յերբ քո խրամա-
տը պատրաստ ե, ոգնիր ընկերոջ), շարժման ժա-
մանակ ցույց ե տրվում, վոր անհրաժեշտ և ոգնել
միմյանց խոչընդուները հաղթահարելու մեջ և այլն:

Արտաքին կապի հարցերի վերաբերյալ անհատ
մարտիկը պետք ե.

1. Կարողանա ամփոփ և խելացիորեն զեկուցել
տեսածի մասին և ճիշտ (ուազմական վեղվով) անվա-
նել առարկաները.

2. Գիտենալ զեկուցումներն ու հրամայանքները
անել հասցնելու միջոցներն ու կանոնները.

3. Կարողանալ կազմել ամփոփ բանավոր ու
գրավոր զեկուցագրեր.

4. Կարողանալ հաղորդել հեռախոսով, կապել (միացնել) հեռախոսաթերթ:

5. Գիտենալ, թե ինչպես են հաղորդում լուսավոր և հնչունական ազգանշաններով կետն ու գիծը:

Տեսածի մասին ամփոփի և խելացիորեն հաղորդելու կամ զեկուցելու հմտության սովորքները ձեռք են բերվում վրչ թե զբա համար հատուկ պարագմունքների միջոցով, այլ կարմիր բանակայինի ամբողջ ծառայության, բոլոր պարագմունքների միջոցին: Այդ սովորքների մշակմանը նպաստում է նույնապես ստացած հրամայանքների կրկնելու մասին բջիջն ներքին ծառայության կանոնագրքի պահանջների մշտական կատարումը: Մարտիկը պետք է լավ վարժված լինի թե բանավոր և թե գրավոր զեկուցումների փոխանցման մեջ: Այդ պարագմունքների կազմակերպումն ինքնին շատ պարզ է: Այդ պարագմունքներն ոգտակար և համաձայնեցնել յերկու ջոկերի միջև, վորպեսզի գեկուցագիրը կամ հրամայքը ուղարկվի մի ջոկի հրամատարից՝ մյուսին: Այդպիսի դեպքում պարագմունքներից առաջ սովորող ջոկերի հրամատարները թղթի վրա կազմում են մի քանի զեկուցագրերի կամ հրամայնքների բովանդակություն (յուրաքանչյուրից 2 որինակ, վորպեսզի յուրաքանչյուրը հնարավորություն ունենա ստուգելու սովորողի բանավոր հաղորդածը): Սովորող կարմիր բանակայինը յուրաքանչյուրը բանավոր զեկուցագիր. կամ հրամայանք կրկնում է մեկնելիս և վերադառնալիս: Սովորողների խմբակին ուղղած հարցերի միջոցով պարզվում է, վոր այդ արգում և այն նպատակով, վոր ուղարկողը համոզված լինի, թե իր խոսքերը ճիշտ կհղորդեն և չեն շփոթի: Չի կարելի

իհարկե, պահանջել վոր հաղորդեն բառացի ճշտությամբ, պետք եւ հետեւ վոր չշփոթեն իմաստը (այսինքն՝ բովանդակությունը):

Անուհետեւ կատարվում են զբավոր զեկուցագրերի փոխանցման վարժություններ: Հարցերի միջոցով պարզվում է՝ «ինչ պետք եւ անի զեկուցագիր տանողը, այն գեղգում, յերբ հակառակորդի ձեռքն ընկնելու վտանգ կա», «ինչ կանի նա, յեթե ճանապարհին վիրավորվի» և այլն:

Հետագայում, յերբ մարտիկները կյուրացնեն լրատարի ծառայությունը, պետք եւ անցնել զեկուցագրերի կազմելու ուսուցման: Սկզբում տեղի յեն ունենում բանավոր զեկուցագրերի կազմելու պարագմունքներ, Զոկի հրամատարը տալիս եւ մի փոքրիկ խնդիր:

Զեկուցագիրը պետք և ոլատասխանի հետեւակ 5 հարցերին:

1. Հատկապես վորտեղ և նկատված հակառակորդը.

2. Վորտեղից եւ նա յեկել.

3. Հատկապես յերբ (ճիշտ ժամանակը).

4. Հակառակորդի ուժեղը (նրա յերթական սյունի մեծությունը), ունի՞ արգյուք հրետանի, շարժվում ենա արգյուք, կանգ և առել և այլն:

Գրավոր զեկուցագրեր կազմելու պարագմունքները տարբում են մոտավորապես նույն ձեռվ, ինչպես և բանավոր զեկուցագրեր կազմելիս, այսինքն՝ խնդիրներ լուծելու միջոցով: Սկզբում ջոկի հրամատարն ինքը պետք եւ տա զեկուցագրի մոտավոր ձեռք: Այսուհետեւ այդ ձեռք պետք և կազմեն իրենք կարմիր բանակայինները: Այդ ասպարիզում հատուկ պարագմունքները տանելու հարկ չկա: Դրա համար կարգավորությունը հարկ կա:

ըելի յե ոգտագործել յուրաքանչյուր անզամ դաշտ գուրս գալը, զեկուցագիր կազմեռու պատվեր տալով հրացանաձիգներից մեկն ու մեկին (հերթով):

Հետաղա պարագմունքներում կարելի յե մարտիկներին ծանոթացնել հեռախոսին, և թե ինչպես պետք ե խոսել հեռախոսով: Հենց այդանու կարելի յե շեշտել, թե վորքան կարեռ ե կապի ընդհատումից խուսափելու համար գեպի հեռախոսաթերերը խնամքով վերաբերվելը, ինչպես նաև գործնապես ծանոթացնել կտրված հեռախոսաթերերի կապելուն (միացնելուն):

Ամենապարզ պայմանական նշաններով (նշանաբարություն ձեռքով, գլխարկով և այլն) կապի վարարկները կուսումնասիրվեն բոլոր մարտավարուկան պարագմունքներում: Դրա համար առանձին պարագմունքներ ունենալու հարկ չկա, միայն հարկավոր ե ցույց տալ կետերի ու գծիկների նշանաբարությունը՝ դրոշակներով, լապտերներով (գիշերով) սուլիչով և այլն:

Բացի գրանից կարմիր բանակայիններին պետք է ընդհանուր հասկացողություն տալ շների ծառայության մասին, իսկ վոր գլխավորն ե, մարտիկները պետք ե ըմբռնեն, վոր ուղագական շանը հարկ չկա ձեռք տալու, առանց կարիքի մոտ կանչելու, այդ միայն կարող ե վնասել գործին. շունը կարող ե խորթանալ իր առաջնորդից: Տեսնելով, վոր շունը զեկուցագրով կանգ ե առել, հրացանաձիգը պարտավոր ե ձեռքով թափահարել գեպի այն կողմը, վորաւեղ գնավում ե ավագ պետը (նույն տեղն ե սովորաբար լինում շան առաջնորդը) և միենույն ժամանակ գոչել «գեպի պատ»: Կապի մնացած միջոցների մասին (հեռագիր, ուղիղություն և այլն) ամփոփ հասկացողություն ե տրվում զրույցի միջոցով:

9. ԳԻՏԱԿԱՆԻ ՄԱՐԱՑՈՒԹՅԱՆ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ ՀԵՏԱԽՈՒԶՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ ՑԵՎ ՅԵՐԹԱԿԱՆ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ

Նախնական ամփոփ զրույցում ջոկի հրամատարը համացողություն ե տալիս հետախուզության նպատակների ու խնդիրների մասին: Հետախույզի ծառայությունը պահանջում է աշալուրջ դիտողություն, համարձակություն, համառություն և վճռականություն: Այստեղ ավելի քան վորեն մի այլ տեղ, մարտիկը պետք ե հայտաբերի ինքնազործունեյություն՝ դրած խնդիրը կատարելու ժամանակ: Տեղանքի ոգտագործման, դիտողության, կողմնորոշման, կապի և այլ միջոցներ կկազմեն հետախուզության ամբողջ ուսուցման բաղադրիչ մասը: Պարագմունքները տարվում են շրջանաձև ծանապարհով, վորը կարող է սկսվել զրանցոցից (ճամբարից) և համել կրկին զրանցին կամ ճամբարին: Ջոկի հրամատարը վաղորոք ուսումնասիրում է այդ ճանապարհը, նշում ե հակառակորդը պատկերացնողի դասավորության տեղերը (յեթե այդ մտնում ե ծրագրի մեջ), վերլուծման համար կանգառումների կետերը և այլն:

Մոտավորապես ուսուցումը կարող է անցնել այսպես:

Ուսուցման նպատակը. Ուսումնասիրել հետախուզությունում գտնվող դիտակալների տեխնիկան, տեղական առարկաները զննելու միջոցներն ու կապի վարարկները:

Պարագմունքների կազմակերպումը. 1) Պարագմունքների վայրն ե շրջանաձև ընթացուղին. պարագմունքները սկսվում են պրավուլավ գերեզմանատնից:

2) Պարապմունքները բաժանվում են յերեք շերտ՝ ջանի. 1-ին շրջանը գերեզմանատնից մինչև ճանապահնի մոտ գտնվող ջրհորը, 2-րդը՝ ջրհորից մինչև... և այլն:

3) Վորպես գիտակալներ, յուրաքանչյուր շրջանի համար ջոկի կողմից նշանակվում են 2-3 հրացանաձիգ, մասցածները շարժվում են դեկավարի հետ և վերլուծում են դիտակալների գործողությունները: Յուրաքանչյուր շրջանից հետո կանգառում են վերլուծում:

Ուսուցման ծավալը: Հետախուզության պատրաստվելը. գիտակալների շարժումը մի բնագծից գեղալի մյուս բնագիծը (մի գիտակալից դեպի մյուս գիտակալը). տեղանքում և ճանապարհին գտնվող տուանձին տեղական առարկաների հետազոտությունը. կապի միջոցները և այլն:

Ուսուցման քերացքը: Գալով յեման կետը և մարտիկներին բացատրելով տվյալ պարապմունքի նպատակը, ջոկի հրամատարը հարցերի միջոցով ցույց է տալիս, թե ինչպես պետք ե շարժեն դիտակալները, վորպեսզի իրենք լուր տեսնեն և չնկատվեն հակառակորդի կողմից. ինչ պետք ե անել վորպեսզի հակառակորդը հանկարծակի չըրնի նրանց, ինչպես կապ պահել կորիզի հետ և այլն:

Այդ նախնական զրույցը պետք է հիմք տա պարապմունքների համար, վորպիհետեւ բոլոր շոշափած հարցերի խորացումը կկատարվի գործնապես ուսուցման հետագա ընթացքում:

Դրանից հետո ջոկի հրամատարը ջոկում է, վորպես գիտակալ 2-3 հրացանաձիգ և նրանց մարտափառական խնդիր է տալիս (ամիսի, բայց պարզ ցույց է տալիս: թե վորտեղ է հակառակորդը, վորտեղ

մեր զորքերը. Հետախուզության խնդիրը, կորիզի շարժման կարգը), վորի յուրացումը սառուղվում է բոլոր կտրմիք բանակայիններին ուղղած հարցերով: Այստեղ բացատրվում է նաև, իոր տվյալ պարապմունքներում կորիզը պետք է շարժվի դիտակալներից ավելի կարճ տարածության վրա: Հարմարության համար ջոկի հրամատարը զեկավարում է ուսուցումը: Այսուհետև նույնամայն հրամայում է դիտակալներին անցնել շարժման, իսկ ինքը շարժվում է սովորողների մնացած խմբակի հետ, հրամայելով նկատել գիտակալների գործողությունների բոլոր թերությունները: Կանգառում համար նշված աելում կատարում է բոլոր սովորողների հետ նրանց գործողությունների վերլուծումը, ուշադրություն գարձնելով հետեւ հարցերի վրա. արդյոք բոլորն ելին լցըել հրացանները, ինչի՞ համար և այդ անհրաժեշտ, քննարկվում են շարժման գաղտնապահությունը, գիտակաների ընտրությունը, գեղակի գիտակետերը սոտենալու միջոցները, տեղական առարկաների հետազոտման ձառնությունը և այլն:

Հետեւալ շրջանի համար, վորպես գիտակալներ, նշանակվում են նոր հրացանաձիգներ, և պարապմունքներն ընթանում են նույն կարգով:

Հաջորդ ուսուցումները հարկավոր ե անցկացնել նույն ձեռոյ նոր տեղանքում, մտցնելով նոր տեղական առարկաների զննություն, հակառակորդի գործողություններ, քիմիական հետախուզության ծառայության պարտականություններ և այլն:

Հանգիպելով հակառակորդին, գիտակալներն այդ ժամին տեղեկացնում են պայմանական նշաններով ջոկի հրամատարին: Յերբ հանկարծ յերեսում են հակառակորդի մեկական հետախույզներ, հարկավոր և ձգտել նրանց բոնել տուանց գնդակ արձակելու,

սրբնիթաց կերպով, առանց աղմուկի, նետվելով սվինամարտի: Յերբ ուժերն անհավասար են, դիտակալները պետք է խուսափեն ընդհարումից, մինչև կմոտենա կորիզը և նրա հետ միասին կրոնեն հակառակորդին:

Յերբեմն ըստ պարագայի շահավետ ե լինում, թաքնվելով, բաց թողնել հակառակորդին իրենց մուտից և շարունակել իրենց շարժումը: Հանդիպելով վաղորոք նկատված հակառակորդին, դիտակալները տեղեկացնելով արդ մասին ջոկի հրամատարին, գրավում են լավ ծածկված դիտակատ, վորտեղ և շարունակում են դիտել մինչև ջոկի հրամատարի հրամանը: Հետադաշտում նրանք ջոկի հրամատարի ցուցումով շարժվում են այնպիսի ուղղությամբ, վորն ամենից շահավետ և դիտելու և առաջարրած խնդիրը կատարելու համար:

Հակառակորդի թվական քանակը վորոշելու համար հրացանաձիգներին հասկացողություն և արփում յերթական զորասյուների չափերի մասին (կլոր թվերով), համեմատելով այն տեղանքում:

Հակառակորդի ուժերը վորոշել կարելի յե պահպանող մասերի ուժով ու կազմով, մոտավորապես ցույց տալ. Վոր գունդը պահպանվում ե առաջ ուղարկված գումարտակով. գումարտակը՝ դասակով, վաշտը՝ ջոկերով, իսկ դասակից ուղարկվում են գետքեր:

Յերթական պահպանության մեջ գտնվող գետքի ուսուցումը տարվում ե մոտավորապես նույն կարգով: Յեթև հետախուզության մեջ զլխավոր ուշագրությունը դարձնում են հակառակորդի մասին տեղեկություններ հավաքելու վրա, ապա յերթական պահպանության խնդիրն ե՝ պահպանել զլխավոր ուժերը հակա-

ռակորդի անակնկալ հարձակումից, յետ շպրտելով նրանց և այդպիսով իսկ ժամանակ շահելով պահպանող զորամասերի մարտակարգի անցնելու համար:

10. ԱՆՇԱՐԺ ՊԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ԳՏՆՎՈՂ ՄԱՐՏԻԿԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ

Զոկի հրամատարն ամփոփ զրույցով ծանոթացնում ե մարտիկներին զորքերի հանգստի դասավորվելուն և ոժանդակիչ հարցերով յուրացնել և տալիս հանգստի պահպանության անհրաժեշտությունը՝ հատուկ ուղարկված զորամասերով: Միաժամանակ ընդհանուր հասկացողություն ե արվում անշարժ պահպանության ծառայության ու խնդիրների մասին: Հետագա պարապմունքներում մարտիկները պետք ե ուսումնասիրեն ժամանակակից մասմասական մասին, զաղոնքների, առջեւում զտնվող տեղանքի ուսումնասիրության, պահակների ստուգման ու կապի համար նշանակված պարեկների պարտականությունները, ինչպես նաև այն կարմիր բանակայինների պարտականությունները, վորոնք նշանակված են քիմիական գիտողության համար:

Փամապանի ու երա ոգեճականի օւսուցումը. Հասնելով պարապմունքների համար ընտրված վայրը, ջոկի հրամատարը բացատրում է հրացանաձիգներին խնդիրը, հայտնելով ամփոփ տեղեկություններ հակառակորդի ու հարեանների մասին: Ոժանդակիչ հարցերով նա հասկացնել է տալիս, թե պահակի համար վորտեղ ավելի շահավետ և դասավորվել: Այնուհետեւ անցնում է դիտողության հարցին, ձգտելով, վոր կարմիր բանակայինները յուրացնեն, թե վոչ մի իմաստ չունի ամբողջ ջոկով դիտելը, և վոր դրա համար քա-

վական և հերթով նշանակել ժամապահները։ Դրանից հետո վորոշվում ե ժամապահի դասավորության համար հարմար վայրը։ Զարգացնելով այդ պարապմունքները, հրացանաձիգները ըմբռնում են, վոր վորոշ դիպերում (յերբ ժամապահը ջոկից հեռու յե դասավորված, զիշերով, մտախուղին, ժամապահի կապը պահակի հետ բարելավելու անհրաժեշտությունը) անհրաժեշտ և ժամապահին ողնական տալ:

Գործով մշակելով ժամապահի ու նրա ողնականի պարտականությունները, ջոկի հրաժատարը զրահամար հերթով նշանակում է հրացանաձիգներ։ Այդ պարապմունքում խորացվում են դիմողության, նշաններ գոտնելու և ցույց տալու հարցերը, ոգավելով այն ամենից, ինչ գտնվում է այդ տեղամասում (մարդկանց շարժումը, գյուղացիների սայլերը, կենդանիները, հակառակորդ ներկայացնող հրացանաձիգները)։ Այնուհետեւ տեղի յե ունենում ժամապահի պարտականությունների մշակումը հակառակորդի յերեալու դեպքում։ Զեկավարի ազդունշաններով յերեալու հակառակորդի մեկական մարդիկ, զետքեր և այլն ժամապահը վոչ վոքի բաց չի թողնում թե զեպի իր զորքերը և թե զեպի հակառակորդը, բացի իր զորամասի գետքերից ու գաղտնքներից և իր անմիջական պետերից, յեթե նրանց ճանաչում և անձամբ։ Պոստին մոտեցող լուրոր մարդկանց նա կանգնեցնում է «կաց» բացականչությամբ 50-100 քայլ հեռավորության վրա, իսկ զիշերով՝ հենց վոր նկատում է։ Յեթե ժամապահի պահանջով մոտեցողը կանգ չի առնում, այն ժամանակ յերկրորդ նախազգուշացումից հետո ժամապահը կրակում է։ Բոլոր կանգնեցրածներին ժամապահը բաց չի թողնում մինչև պահակապետի գալը, իսկ յերբ նրանք փորձում են փախչել, կրակում է նրանց վրա։

Ժամապահը կանգնեցրածների հետ վոչ մի խոսակցություն չի ունենում։ Հակառակորդի յերեալու մասին և ընդհանրապես իր մոտ բոլոր տեղի ունեցածի մասին իմաց և տալիս պահակապետին պայմանական նշաններով ու իր ողնականի միջոցով։ Պոստին մոտեցող մենակ մարդկանց վրա, յեթե չի կարելի նրանց թույլ տալ մոտենալ պոստին և ապա ըռնել պահակի կազմով, կրակում և առանց ձայն տալու։ Յերբ ժամապահը պահակին սպառնացող անակնկալ վատանգի մասին չի կարողանում նախազգուշացնել պայմանական նշաններով, կրակում է։

Հերթական սովորովը պոստի վրա յե զրվում այնպես, ինչպիս ժամապահների կարգման ժամանակ (պոստի հանձնումը)։ Հենց այդանու մարտիկներին պետք և հասկացողական տալ «ասք»-ի և «անցարանի» մասին։ Յուրաքանչյուր հրացանաձիգի զործողությունները քննաբերում ե ամբողջ ջոկը։

Գաղոնքի կազմով ծառայության ուսուցումը պետք և տեղի ունենա, վորպես ժամապահների պարտականությունների ուսումնասիրության շարունակություն։ Զոկի հրաժատարը ոժանդակիչ հարցերով հասկացնել է տալիս մարտիկներին, վոր յերեալի տեղական պայմանների շնորհիվ հարկ և լինում միքանի ուղղություններով ուժեղացնել դիմողությունը պահապան ուղեկալից (պահակից) 2-3 հոգի կազմով ուղարկած հատուկ մարդկանցով։ Այդ կոչվում է զաղոնք։

Նրանք գաղոնք են կոչվում, վորովհետեւ նրանք վոչ վոքի չեն կանգնեցնում և չեն հարցաքննում։ Նրանց վոչ չի ստուգում և չի փոխում։ Նրանք մնում են իրենց տեղերում այնքան ժամանակ, վորքան հրաժայված և յեղել, իսկ այնուհետեւ վերադառ-

Նույն են, առանց սպասելու փոխորդի: Այն ամենի մասին, ինչ նկատում են, գաղոնքներն իմաց են տալիս ուղեկալին կամ պահակին պայմանական նշաններով կամ մեկին ուղարկելով: Միայն այն դեպքում, յերբ հակառակորդը հանկարծակի դեմ կառնի և կը հարձակվի գաղոնքի վրա, գաղոնքը կարող է կրակ բանալ: Գաղոնքը պետք է կրակ բանա նաև այն դեպքում, յերբ նկատում է հակառակորդի խոշոր ուժերի հարձակում այնքան մոտ աարածության վրա, վոր բացի կրակելուց այլ կերպ չի կարելի խմաց տալ պահակին կամ ուղեկալին:

Այդպիսի անփոփ զրույցից հետո 2-3 հոգի նըշանակվում են գաղոնք: Զոկի հրամատարը, նշանակելով նրանցից մեկին ափազ, խնդիր և նրան տալիս և վորոշում է կապի համար պայմանական նշանները: Բոլոր սովորողներին ուղղած հարցերով ստուգում է ինչպի յուրացումը: Այնուհետև ստուգվում է՝ թե ինչպես մարզիկ իրենց պետք և պահեն գաղոնքում, վորպեսզի իսկապես գաղտնի՝ լինի նրանց ծառայունը, այսինքն անհնականի մնան շրջապատի համար (քողարկման միջոցներ, լուսություն, չի կարելի ծխել խոսել և այլն): Այնուհետև հրամայվում է անցնել ինչպի կատարմանը: Գաղոնք նշանակված մարդիկ մեկնում են իրենց նշանակված տեղը, իսկ զոկի հրամատարը մնացած սովորողներով շարժվում է նրանց յետեից և քննում է նրանց զործողությունները, թե լցված են արդյոք հրացանները, ճիշտ են արդյոք ընտրել ճանապարհը՝ նշանակված տեղը գաղտնի հասնելու համար և այլն:

Հետո ստուգվում է գաղոնքի գասավորությունը. ճիշտ և արդյոք քողարկվել, ինչպես են դիտողության պայմանները և այլն:

Ավարտելով գաղոնքի դասավորության խնդիրը, մշակվում է գաղոնքի հետագա պարտականությունները: Դրա համար զոկի հրամատարը միջանկյալ խնդիրներ և տալիս: Արդինական 1) ահա այն ձորակի առվի ուղղությամբ շարժվում է հակառակորդի յերեկու հետախույզ, ինչ պետք է անեք. 2) ուղիղ դեպի ձեր գասավորությունը շարժվում է հակառակորդի յերեք հրացանաձիգ, 3) դուք նկատել եք այս անտառակալում մոտ մի գասակ հակառակորդ, վորն ուղիղ դեպի ուղեկալն է շարժվում. 4) ձեր մոտից անցնում են մեր հետախույզները:

Բանագոր միջանկյալ խնդիրների հետ միասին անհրաժեշտ և մարզիկ ուղարկել, վորոնք կը պատկերացնեն հակառակորդին, և ապա պետք է հետևել գաղոնքի գործողություններին:

Այնուհետև անցնում են կապի համար, տեղանքի հետազոտման համար, պահակների ստուգման համար ուղարկած պարեկի ժառայության ուսումնական սիրության:

Ակըրում զոկի հրամատարը զրույցով հասկացությունը և տալիս կարմիր բանակայիններին, թե ինչի՞ համար և յերբ են ուղարկվում պարեկները, և ապա անցնում է նրանց ծառայության զործնական մշակման. պարեկի ուժն է 2-3 մարտիկ, վորոնք կոչվում են պարեկապան: Պարեկապաններից մեկը նշանակվում է ավագ և նրան տրվում է խնդիրը և հաղորդվում է ասքը: Պարեկը շարժվում է գաղտնի, վորքան կարելի յե զգուշությամբ և ուշադրությամբ, վորպեսզի հանկարծ հակառակորդի ձեռքը չընկնի: Կապի համար ուղարկած պարեկը պետք է հասնի այն ուղեկալին, վորի մոտ նշանակված է: Ավագ պարեկապանը ներկայանում է ուղեկալի պետին, զեկու-

գումեւ այն ամենին մասին, ինչ նկատել եւ ճանապարհին և վերագանակալու թույլտվություն եւ հարցնում: Վերադառնալով, նա դարձյալ զեկուցում է իրեն ուղարկող պետին այն ամենին մասին, ինչ նկատել եւ ճանապարհին: Պահակների ստուգման համար ուղարկված պարեկը պետք է համոզվի, թե արդյոք աշակուրջ եւ ժամապահը, պատրաստ են արդյոք պահակի մնացում մարդիկ, և այդ ամենի մասին զեկուցի իր պետին: Տեղանքի հետազոտման համար ուղարկվող պարեկին ցուցումներ են տալիս ընթացուղու, տեղադասի հետազոտման համար տրված ժամանակի մասին, և այն մասին, թե ինչի վրա պետք է դարձնել հատուկ ուշազգություն:

Ծարքման ժամանակ պարեկը զննում և բոլոր ծածկաբանները, ժամանակ առ ժամանակ կանգ և առնում և ականջ դնում: Հակառակորդի մենակ մարդկանց հանդիպելիս նրանց գերի յե վերցնում և հասցնում ճոտավոր պահակը կամ ուղեկալը և ապա շարունակում կատարել իր խնդիրը: Յերբ հանդիպում է ավելի ուժեղ հակառակորդին, գաղանի հետեւմ և նրան, իմաց տալով այդ մասին ուղեկալին (պահակին):

Այս ամենը պետք է մշակվի խնդիրներով ու
միջանկյալ ավալներով: Դրա համար ջոկի հրամա-
տարը կարգում 2-3 ժամատիկ, նրանցից մնկին նը-
շանակում է ավագ և տալիս է խնդիրը: Ստուգելով
խնդրի յուրացումը, հրամայում է մեկնել կատարե-
լու այդ խնդիրը, իսկ ինքը մնացած սովորողների
հետ միասին գնում է նրանց յետելից և միջանկյալ
խնդիրներ և տալիս, կատարելով զործողությունների
վերլուծությն ամբողջ ջոկով:

11. ԳԻՏԵՐԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ողային հավատորմի ի իստ զարգացումը, այս-
տեղից ել հակառակորդի կողմից ոդից լավ պիտելու
հնարավորությունը շատ հաճախ ստիպում են զորքե-
րին գիշերով գործել. Այդ պատճառով զիշերային աշ-
խատանքին պետք է լավ պատրաստված լինեն բոլոր
մարտիկները. Գիշերային գործողություններին մար-
տիկի պատրաստվելը շատ ե տարեբրդում ցերեկը կա-
տարած աշխատանքների պատրաստությունից:

Գիշերային խավաբը գժվարացնում է զիտողությունը: Աչքերի փոխարհին պիխավոր տեղն են բռնում՝ ականջները: Ցերեկը վորսե ձայն կամ ազմուկ լսելով, մենք անմիջապես նայում ենք զեղի այն կողմը, վորտեղից գալիս ե այդ ձայնը, վարպեսպի աչքերով վորոշենք նրա պատճառը: Իսկ զիշերով այդ կարելի յետ անել զիխավորապես ականջներով: Այդ պատճառով մարտիկը պետք է կարողանա տարբերել ձայները, վորոշել, թե վորտեղից և ինչից են առաջանում նըրանք: Միենայն ժամանակ զիշերով բոլոր ձայներն ավելի ուժեղ են թվում, քան թե ցերեկով: Մինչեւ իսկ ամենավթույլ ձայնը զիշերով լավ լսելի յեւ լինում: Այդ պատճառով մարտիկը պետք է վարժվի բոլոր գործողությունները կատարել անազմուկ: Աչքով զիշերը նույնպես զիշերով փոքր ինչ այլ է, քան թե ցերեկով: Ցերեկով մենք լավ տեսածիր ունենալու համար բարձրանում ենք բարձր տեղեր, մինչդեռ զիշերով, ընդհակառակն ավելի լավ և յերեսում «վարից վեր»: Դիշերով առանձին տեղական առարկաները մեզ միանգամայն այլ են թվում, քան թե ցերեկով: Զամարդանց հաճախ անփորձ մարտիկը վորսե առարկան, վորս անշարժ է գտնվում, ընդունում և շարժվող ա-

ռարկայի տեղ: Այստեղից ել առաջանում ե ջղայնություն, իսկ յերբեմն նաև խուճապ:

Այս բոլոր զիշերային առանձնահատկություններն ել հենց կարծես վորոշում են մարտիկի՝ դիշերային գործողություններին պատրաստվելը:

Մարտիկի անհատական ուսուցման շրջանում առնվազն 3-4 անգամ տեղի կունենա զիշերով դաշտ գուրս գալը: Առաջին անգամ զիշերով դաշտ գուրս գալիս մարտիկին պետք ե ցույց տալ զիշերային ըուր առանձնահատկությունները, վորափեղի նրա մեջ այդ մասին մնա ընդհանուր տպագործյուն: Մեկնելուց առաց չոկի հրամատարը բացարում ե մարտիկներին առաջիկա ուսուցման նպատակը և ամփոփ մատնանշում ե զիշերային աշխատանքի առանձնահատկությունները: Դաշտում շարժվելով, ոժանդակիչ հարցերով նա ցույց ե տալիս, վոր գաղտնապահության և անազմուկ շարժվելու համար հարկավոր ե լավ հարմարեցնել հանդերձանքը, վորպեսզի վոչինչ չթափահարվի ու չզըրնգաւ: Վորպեսզի կարմիր բանակայինները լավ համոզվին այդ բանի մեջ, նա չոկում ե յերկու մարտիկի, վորոնցից մեկը լավ ե հարմարեցրել իր հանդերձանքը, իսկ մյուսը նախազգուշական միջոցներ ձեռք չի առել, և հարմայում ե այդ յերկուսին շարժվել տարբեր կողմեր: Մընացած կարմիր բանակայիններին հրամայում ե աշկանջ գնել և վորոշել, թե նրանցից վորն ե ավելի գաղտնի քայլում: Այսուհետեւ ցույց ե տրվում բոլոր գործողությունները կամաց, անազմուկ կատարելու անհրաժեշտությունը: Զոկից գեպի վորեւ և մի կողմն ուղարկված կարմիր բանակայինի վրա ցույց ե տաշտալիս, թե ինչպես կարելի յե խուճապել ավելի հարկավոր և հարկավոր է կամ

թևոցի, կամ կորդակի (շլեմ) մեջ, հրացանը պետք ե լցնել գանդաղ և կամաց, առանց չըխկչի կացնելու փակաղակը: Ծխելը զիշերով արգելվում ե:

Շարունակելով շարժումը, ցույց ե տալիս, թե ինչպես պետք ե կամաց զնել վորքերը: Պինդ գետնին վորքը զրվում ե սկզբում վորքի ծայրից, իսկ փափուկ գետնին՝ ընդհակառակն, կրունկից: Այնուհետեւ ցույց ե տալիս, թե ինչպես պետք ե անազմուկ շարժվել խոտերով, թփուտներով և այլն: Ոգտվելով ձանապարհին յեղած արգելքներով (ցանկապատ), ցույց ե տալիս խոչընդուներն անազմուկ հաղթահարելու միջոցները: Հետո դասավորելով կարմիր բանակայիններին վաղորոք նշված վայրում, կատարվում համար համար կարելի յե ոգտագործել ամեն տեսակ ձայներ, վոր գալիս են շարունակ ձանապարհներից, գյուղերից և այլն և ձայներ հանել տալ հատուկ ուղարքից և ամֆորան ձայներ վորոշելու վարժություն: Դրա համար կարելի յե ոգտագործել ամեն տեսակ ձայներ, վոր գալիս են շարունակ ձանապարհներից, գյուղերից ձիերի գրովիյունը, անիվսերի գրգռոցը, քայլերի ձայնը, կոտրած մոտ սողացող հակառակորդի ձայնը, կոտրած փայտի չըլխկոցը, հրացան լցնելու ձայնը, կամաց խոսակցությունը, թիթ ձայնը՝ խրամատ փորելիս և այլն: Հետո ցույց են տալիս զիշերային դիտողության ձեւը: Այդ վարժությունը ցանկալի յե նկատել նույն տեղում, վորտեղ յեղել են ցերեկվա պարապմունքներ, և վորտեղ տեղանքն ավելի յե ձանոթ կարմիր բանակայիններին: Զոկի հրամատարն որինակով ցույց ե տալիս, վոր զիշերով զիտողության համար ամենից լավ «պառկած» զրությունն եւ դրա համար զոկի հրամատարը, մյուսների համար ան-

Նկատելի կերպով, ուզարկում ե կարմիր բանակային-ներից մեկին դեպի մի կողմը և հրամայում ե պայմա-նական նշանով շարժվել դեպի ջոկը: Մնացած կար-միր բանակայիններին նա զասավորում ե զանազան դրություններով (պառկած, նստած, ու կանգնած) և հրամայում ե դիտել դեպի այն կողմը, վորտեղից պետք ե յերեա ուղարկած կարմիր բանակայինը: Ինարկե, ամենից առաջ նրան կնկատեն նրանք, ովքեր դիտում ենին պառկած դրությամբ: Այդ որի-նակը պետք ե հաստատել բացատրությամբ, վոր գի-շերով դիտում են այն առարկաները, վոր պատկերա-նում են յերկնքի ֆոնի վրա, վորովհետեւ նա միշտ ավելի լուսավոր ե լինում, քան թե գետինը: Այնու- նետեւ մշակվում ե այն հարցը՝ թե վորտեղից լավ ե դիտել արդյոք «վերից վար», ինչպես ցերեկն եր, թե «վարից վեր»: Այդ միաժամանակ ցույց ե տրվում գործնապես: Հետո կողմնորոշում են կատարում աստ- դերով ու կողմնացույցով:

Հաջորդ գիշերային պարապմունքներում կարմիր բանակայինները վարժվում են այդ ըստորի միջ:

Գիշերային յերկրորդ գուշտային պարապմունքը ցանկալի յե ոգտագործել սովորեցնելու համար կար-միր բանակայիններին ժամապահի, նրա ոգնականի, գաղոնքի կազմի գիշերային ծառայությունը: Դրա համար պարապմունքի տեղամասը պետք ե նույնը լինի, վորտեղ անցել ե ժամապահի ուսուցումը ցերե- կով: Յեթե այդ հնարավոր չե անել, հարկավոր ե լու- սով գալ այդ տեղամասը, վորպեսզի ցերեկով կարձ անցնեն պահակի ու ժամապահի դասավորությունը, և ապա անցնեն գիշերային զասավորությանն ու ծա- ռայությանը, շեշտելով ժամապահի ցերեկով ու գիշե- րով դասավորության մեջ յեղած տարբերությանը:

Պարագան, խնդիրները և պահակի գասավորու- թյան վայրը ցույց տալուց հետո, նշանակվում են ժամա- պահն և նրա ոգնականը, Այնուհետեւ կարմիր բանա- կայինները հերթով վորոշում են այնտեղը, վորտեղ ավելի հարմար ե տեղավորել ժամապահին: Այդ հար- ցի լուծման ժամանակ բացատրվում ե ցերեկով և գի- շերով դասավորելու տարբերությունը: Յերեկով ժա- մապահը դասավորվում է ավելի բարձր տեղում, իսկ գիշերով ընդհակառակին, հարկ ե լինում ցած իջնել վորոնետեւ գիտելով ցածից դեպի վեր, կարելի յե ավե- լի հեշտ հայտաբերել յերկնքի ֆոնի վրա պատկերա- ցող հակառակորդին:

Յերեկով ժամապահի տեսածիրը լավացնելու հա- մար հարկ ե լինում յերեմն, քողարկվելով, գիտել կանգնած գրությամբ: Իսկ գիշերով ավելի լավ ե գի- տել պառկած դրությամբ: Գիշերով շատ բան հարկ ե լինում վորոշել լսողությամբ, ուստի հարկավոր ե ըստ հնարավորին, հեռանալ այնպիսի առարկաներից, վորոնք կարող են խանդարել իրենց ձայնով (գոլ ծա- րան, ջրաղաց և ոյլն):

Այնուհետեւ ջոկի հրամատարը ցույց ե տալիս միենույն առարկաների տեսանելիության ու գծագրու- թյան տարբերությունը ցերեկով ու գիշերով: Հետո պարզվում ե այն հարցը, թե ինչ միջոցներով ժամա- պահը պետք կապ պահի պահակի հետ: Վերջապես ջոկի հրամատարը հրամայում է ժամապահին ու նրա ոգնականին գրավել իրենց տեղերը:

Հակառակորդի կողմից ժամապահի համար ան- նկատելի ուղարկվում են 2-3 մարտիկ զանազան պատավերներով. մեկը պետք ե զարգանի մոտենա թիե- րի կողմից, մյուսը պետք ե շարժվի բլբակի վրայով և այլն:

Մնացած սովորողները ջոկի հրամատարի հետ միասին դիտում են ժամապահի և նրա ողնականի գործողությունները: Այնուհետև տրվում է «հավաք» հրահանգը և կատարվում է կարճ վերլուծում: Վերլուծումից հետո, վորպես ժամապահ ու ժամապահի ողնականներ նշանակում են մյուսները: Նոր ժամապահի կարգումը կատարվում է վարժական նպատակով, վորպես պոստի հանձնում: Վերլուծման ժամանակ շեշտվում է, վոր գիշերով, ավելի քան յերես անհրաժեշտ է ժամապահին ողնելու համար նշանակել գաղոնքներ: Այնուհետև ոժանդակիչ հարցերով վորոշվում է այն տեղը, ուր տվյալ խնդրի ու պարագայի համաձայն հարկավոր եր զնել գաղոնք: Նշանակվում են գաղոնքը, գետի հակառակորդի կողմն ուղարկվում են 2—3 մարտիկ և նույն կարգով մշտկվում են գաղոնքի պարտականությունները:

Հաջորդ գիշերային գաշտային պարապմունքում հարկավոր ե անցնել յերթական պահպանության միջ գտնվող գիտակալի ծառայությունը գիշերով: Այստեղ նախընթաց գիշերային պարապմունքներում ամբողջ անցածն ամբացնելուց բացի հարկավոր ե մշտել շարժման ժամանակ գիշերային գիտողության ձեռքը, տեղական առարկաները զննելու տեխնիկան ու կապի միջոցները:

Վարժությունից առաջ ամփոփ զրույցով ջոկի հրամատարը ցույց է տալիս, վոր այն ժամանակ յերբ ցերեկով շարժման համար ընտրում են ծածկված ճանապարհներ (թփեր, խոտ և այլն) գիշերով հարկավոր ե լինում դրանից հրաժարվել վորպեսզի խուսափեն այդպիսի վայրերում շարժվելիս առաջայող աղմուկից:

Գիշերով ավելի լավ և շարժվել բաց տեղանքով:

Ցերեկվա շարժման ժամանակ տեղանքը զննում են մի ընազդից (գիտակետից) գեպի մյուսը: Գիշերով գիտակալը ստիպված է լինում գիտելու համար կանգ առնել, ականջ զնել և ավելի զգուշ լինել: Կապի միջոցները նույնպես տարբերվում են ցերեկվանից:

Տեսողական պայմանական նշանները գիշերով պետքական չեն: Այստեղ կապի համար ել հարկ ե լինում մեծ մասամբ ոգտվել լսողությունից (նմանողություն թուշունների, կենդանինների, միջատների ձայններին, թեթև շրիկոց վորեւ առարկայով և այլն):

Այնուհետև տրվում է պարագան, խնդիրը և յերկու մարտիկ նշանակվում են գետք: Գետքի ավագը նշում և շարժման ճանապարհը, և կետքը շարժվում է: Զոկի հրամանատարը մնացածների հետ միասին անձայն շարժվում է գետքի յետեկից, հրամայելով նկատել այս կամ այն անձշտությունները: Ուշադրություն են դարձնում գիտակալների իրար միջև ունեցած փոխագարձ գործողությունների վրա (մեկը շարժվում է առաջ, իսկ մյուսն ականջ է զնում), տեղանքին հարմարվելու վրա (խուսափում են այնպիսի տեղերից, վորտեղ կարելի յե պատկերանալ յերկնքի ֆոնի վրա), խոչընդուներն անձայն հաղթահարելու վրա, ինչպես նաև կապի համար պայմանական նշանների գործադրության վրա: Նշված կետում ջոկի հրամատարը կանգնեցնում է գիտակալներին և բոլոր կարմիր բանակայինների հետ միասին կատարում է վերլուծում: Այնուհետև փոխվում են գետքի մարդիկ, և պարապմունքը շարունակվում է:

Հետազայում մշտկվում է այն հարցը, թե ինչ պետք է անի գետքը, յերբ կհանդիպի հակառակորդին: Դրա համար վաղորոք ընթացուղու վրա դասա-

վորվում են 1—2 մարտիկ և ջոկի հրամատարի պայմանական նշանով կտտարում են այս կամ այն գործողությունը: Այսաեղ պետք է քննել յերկու դեպք: Գետքի գործողությունը, յերբ նա հակառակորդին նըկատում և վագորաք, և նրա գործողությունը, յերբ նու հանկարծ և ընդհարվում հակառակորդի հետ: Առաջին գեպքում հակառակորդին պատկերացնող բանակայինը վարեն գործողություն և կատարում, վորով կարելի յե վորոշել հակառակորդի ներկայությունը (խրամատ փորել, հրացան լցնել, ծառի ճյուղեր կոտրել, շարժում և այլն): Յերկրորդ դեպքի համար կատարվում են սինափամփուշտների արձակումներ կամ հանկարծակի կարճ տարածության վրա մոտենում են դետքին:

Այդ պարապմունքի շարունակությունը կլինի գետքի ուսուցումը հետախուզությունում: Կազմակերպելով այդ պարապմունքը նույն ձևով, այստեղ պետք է ուշադրություն դարձնել անաղմուկ շարժման վրա, յերբ գանվում են հակառակորդից շատ մոտիկ, պետք ե - վարժվել գաղտնի մոտենալ, անաղմուկ գրավել հակառակորդի պոստը, անցնել նրա գասավորության խորքը, հաղթահարել լարափակոցներն ու խրամատները և կարողանալ վորոշել հակառակորդի գործությունները գիշերով:

Գաղտնի մոտենալով հակառակորդի պոստին, մարտիկները պետք ե աշխատեն մոտենալ նրան չորս կողմից և հանկարծ առանց ձայնի և աղմուկի բռնել հակառակորդին գործելով հարկ յեղած դեպքում, սվիններով և հրացանի կոթերով:

Բոլոր հարցերը մշակվում են գործնականապես, խնդիրներով: Լարափակոցների հաղթահարման տեխ-

նիկան հարկ կլինի կատարել սասլյորտական հրամարակում, յեթե այդ նպատակով պարապմունքների համար չի կահավորված հատուկ տեղամաս, վորը մատչելի յե միայն վաշտի կամ գումարտակի համար:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

	ԵԶ
1. Վարժության կազմակերպումը	3
2. Ընդհանուր ծանոթացում տեղանքին յեվ նրա նշանակությունը ու ազմական գործում	13
3. Տեղանքի ոգտագործումը	18
4. Հակառակորդի աչքից ու գնդակներից ծածկ- վելը շարժման ժամանակ	20
5. Տեղանքի ոգտագործումը կրակ մղելու համար	24
6. Կողմնորոշում	26
7. Դիտողություն	31
8. Կապի վարարկները	38
9. Դիտակալի ծառայության ուսուցումը հե- տախուզությունում յեվ յերթական պահ- պանությունում	43
10. Անշարժ պահպանության մեջ գտնվող մար- տիկի ծառայության ուսուցումը	47
11. Գիշերային գործողություններ	53

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0212580

42. 199

ԳԻՆԵ Ե 30 ԿՈՐ.